

LOGOS

kresťanský mesačník

2/2012 február

IX. ročník

1,- €

Skutočný príbeh
**Svedectvo manželov
Zemkovcov**

Reportáž
**Spravodliví
medzi národmi**

**Duchovné
upratovanie**

*Ako sa zbaviť
náboženských
démonov*

**Bud'te
jako děti**

Jak se stát
dospělým člověkem
se srdcem dítěte

**Deti
potrebujú
hranice**

**A budete mi
svedkami...**

Počiatky letničnej misie II.

BOJOVALI ZA SLOVO
*Prenasledovanie kresťanov
v dejinách 9. časť*

**Ako vychovať
zbožné deti**

*Neváhajte preukazovať
lásku svojim deťom*

**BOŽIA DOBROTA
– ZÁKLAD VIERY**

*Biblia silno zdôrazňuje
jednoduchú pravdu,
že Boh je dobrý*

**Fantastický finálový
zápas vyhrala
Banská Bystrica**

ISSN 1336-7331

9 771336 733009 02

NOVINKA

Dr. Peter Gammons

Zákony prosperity

Konečným cieľom prosperity je dávanie. Zistil som, že skutočné vyučovanie o prosperite robí z ľudí štedrých darcov, a nie sebeckých lakomcov, ako tvrdia odporcovia.

Sme požehnaní, aby sme boli požehnaním. Boh povedal Abrahámovi: „Požehnám ťa... a v tebe budú požehnané všetky čľade zeme.“ Keď Boh požehná teba, myslí pritom už aj na niekoho iného.

Počet strán: 84
Formát: 11 x 18 cm
© COM SK s.r.o.

cena
3,90€

AKCIA

Emmanuel **5,- €** + Olivylive 2011 **zadarmo**
Tvorca zázrakov **5,- €** + Olivylive 2011 **zadarmo**

Olivymusic

Tvorca zázrakov

1. Pán Boh Abraháma
2. Tancuj generácia
3. Vydrž
4. Spasiteľ
5. Meno nad všetky mená
6. Tvorca zázrakov
7. Majestáť
8. Keď tvoja viera je
9. Boží oheň
10. Priateľ večný
11. Pán Milosti

© Kresťanské spoločenstvo Milosť

Olivymusic

Emmanuel

1. Pre všetko, čo si urobil
2. Povedz svetu
3. Z lásky
4. Moje srdce bude veriť
5. Orlie krídla
6. Domov
7. Pane, Tvoja dobrota
8. Ty stojíš sám
9. Vedel si?
10. Dych
11. Každý čas
12. Budem milovať
13. Emmanuel

© Kresťanské spoločenstvo Milosť

Objednávky:

COM SK s.r.o., Lazovná 72, 974 01 Banská Bystrica tel.: +421 48 414 65 49, e-mail: knihkupectvo@milost.sk www.milost.sk

LOGOS
kresťanský mesačník

Šéfredaktor:
Jaroslav Kříž

Redakcia:
Mgr. Daniel Šobr
Bc. Peter Málík
Bc. Rastislav Bravčok
Ing. Pavel Bartošík
Mgr. Martin Bielik
Ing. Radovan Kapusta, ACCA, CA
MUDr. Zuzana Iliášová
Radoslav Tomík
Ing. Bohuslav Šlichtík
RNDr. Miroslav Iliáš, PhD.
Mgr. Alena Filipková

Externý dopisovateľ:
Ing. Gabriel Minárik

Preklady textov:
Zlata Radnótyová

Redakcia textov:
Ing. Ružena Hlinková

Gramatická úprava:
Anna Křížová st.
Ing. Ružena Hlinková
Martin Petr
Mgr. Světlana Petrova

Grafická úprava:
Jaroslav Kříž ml.

Tlač: KOPRINT s.r.o.
Distribúcia: Toppres d.a.
Reg. č. MK: 2970/09
ISSN: 1336-7331

Vydavateľ:
COM SK s.r.o.
Lazovná 72
974 01 Banská Bystrica
IČO: 43 962 394

tel./fax: +421 (0)48 414 65 49
+421 (0)903 651 217
e-mail: milost@milost.sk
www.milost.sk

PRÍSPEVKY:
Banská Bystrica
č.ú.: 2620782057/1100
Žiar nad Hronom
č.ú.: 1393630154/0200
Martin
č.ú.: 2628371869/1100
pre Námestovo je VS: 111
Žilina
č.ú.: 1686938558/0200
Brezno
č.ú.: 2623054039/1100
Nitra
č.ú.: 232892028/0900
Bratislava
č.ú.: 2629794492/1100

Pokračujeme

Pavol píše Timotejovi nasledovné: „Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy. Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chlúbiví, pyšní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bohaprázdni, bez lásky, nezmierliví, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhli, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha, ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli.“ (2Tim 3,1-5)

Z tohto hľadiska by nás nemalo prekvapiť, že v takej kauze, ako je „Gorila“, sú namočení takmer všetci politici. V ľuďoch to síce vyburcuje odhodlanie niečo s tým urobiť, napríklad, predsa len ísť voľiť. Zostáva však otázka koho vlastne, aj to, kto v skutočnosti z celej kauzy profituje.

Taktiež by nás nemalo prekvapiť, koľko manželstiev sa rozpadá a koľko je nezmierlivých konfliktov a zlomyseľnosti medzi bežnými občanmi.

V žiadnom prípade sa však nesmieme zmieriť s tým, aby duch doby prenikol do cirkvi. Nevieime nič robiť s tým, že sa vo svete rozpadajú manželstvá a ľudia nevedia udržať dlhodobé vzťahy. Znepokojujúce však je, že sa s nezmierlivými postojmi začíname stretávať aj v cirkvi. Nie je predsa možné, aby sa dvaja kresťania, ktorí vstúpili do manželstva, začali nenávidieť už po niekoľkých týždňoch. Žiaľ, také prípady sa množia. Samozrejme, sme vďační Bohu, že väčšina veriacich vie spolunažívať dobre, s láskou a úctou. Je však načase, aby sme sa znovu zamysleli nad základnými dôrazmi učenia Ježiša Krista a to sú, okrem viery, láska, tolerancia, schopnosť odpúšťať, zmieriť sa a ustúpiť zo svojej „pravdy“. Vytvorme v cirkvi oázu pokoja, jednoty, harmónie a symfónie a nedajme sa strhnúť prostredím vo svete, ktoré sa začína podobáť na život v džungli.

Jaroslav Kříž | pastor

Obsah

Buďte jako děti Téma	4
A budete mi svedkami... II. časť Z histórie	8
Duchovné upratovanie Vyučovanie	11
Bojovali za Slovo Z histórie	14
Svedectvo manželov Zemkovcov Skutočný príbeh	18
Ako vychovať zbožné deti Vyučovanie	21
Deti potrebujú hranice Vyučovanie	22
Božia dobrota – základ viery Vyučovanie	24
Spravodliví medzi národmi Reportáž	26
Fantastický finálový zápas vyhrala Banská Bystrica Reportáž	28

Bud'te jako děti

Jak se stát
dospělým člověkem
se srdcem dítěte

elStockphoto.com / Joshua Hodge Photography

Daniel Šobr

A přinášeli k němu děti, aby se jich dotkl. Učedníci je však pokárali. Když to Ježíš uviděl, rozhořčil se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takových je Boží království. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevstoupí.“ A bral je do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim.“ (Mk 10,13-16 ČSP)

Jak vejít do Božího království? Jako dítě!

Ježíšovo prohlášení o tom, že jedinou možností, jak vejít do Božího království, je přijmout je jako dítě, je velmi známým, žel mnohdy nepochopeným výrokem. Tento výrok jakoby zdánlivě dával za pravdu zastáncům křtů nemluvnat, není to však pravda. Pán zde zdůrazňuje velmi důležitou skutečnost, že ke vstupu do Božího království potřebujeme přistupovat „jako děti“ s dětskou důvěrou a jednoznačností, s vírou nezkalenou pochybnostmi, nejistotou či zklamáními, která nás v životě potkala.

Pojďme si krátce říci něco o tom, co je to Boží království. Boží království není nějaká těžce popsatelná duchovní skutečnost představovaná posmrtnou existencí člověka v nebi. Není to ani žádná pozemská říše či instituce. Boží království je všude tam, kde je Bůh králem, kde je uplatňována jeho vláda a děje se jeho vůle. Když Pán Ježíš začal svou veřejnou službu, kázal o tom, že se „naplnil čas a přiblížilo se Boží království“. S příchodem Božího království se skutečně začala projevovat Boží vláda. Nemocní lidé byli uzdravováni, z posedlých vycházeli démoni a lidé

Ke vstupu do Božího království skutečně potřebujeme být ochotni změnit náš život (pokání) a uvěřit dobré zprávě o tom, co pro nás vykonal Pán Ježíš. Ve výše citované pasáži však Kristus zdůrazňuje, že toto musíme vykonat s dětskou důvěrou a jednoduchostí.

Toto své poselství Ježíš považoval za natolik důležité, že se k němu při jiné příležitosti vrátil. Tehdy si z vlastní iniciativy zavolal dítě, postavil ho uprostřed učedníků a opět začal vyučovat o tom, že máme být „jako děti“, chceme-li vejít do Božího království.

Amen, pravím vám:
Neobráte-li se a nebudete-li jako děti,
jistě nevejdete do království Nebes.

zažívali svobodu a naplnění svých potřeb. Ježíš kázal, že k tomu, aby člověk zakusil Boží království, aby vstoupil do sféry Božího vlivu, potřebuje dvě věci: musí učinit pokání a uvěřit evangelium. Říkal: „*Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království; čiňte pokání a věřte evangelium.*“ (Mk 1,15 ČSP)

„*V tu hodinu přistoupili učedníci k Ježíšovi a říkali: „Kdo je tedy v království Nebes největší?“ Ježíš přivolal dítě, postavil je doprostřed nich a řekl: „Amen, pravím vám: Neobráte-li se a nebudete-li jako děti, jistě nevejdete do království Nebes. Kdo se tedy pokoří jako toto dítě,*

ten bude největší v království Nebes.“ (Mt 18,1-4 ČSP)

Pro dospělé lidi je často velice těžké začít někomu důvěřovat dětským způsobem. Považují to za něco naivního, z čeho byli vyléčení různými svými trpkými zkušenostmi a zklamáními. Proto Ježíš na tomto místě zdůrazňuje, že se jedná o akt obrácení a pokory. Tato změna postoje vůči Bohu je pro člověka nesmírně důležitá, je totiž bránou ke všem požehnáním a dobrodiním, které jsou obsaženy v Božím království.

V čem jsou děti jiné než dospělí?

Děti a dospělí se ve svém prožívání velice liší. Děti si doslova užívají život. Všechno je pro ně hra, všechno je baví, svět vnímají spíše pozitivně než negativně a vůči svým rodičům přirozeně chovají absolutní důvěru (pokud se samozřejmě nejedná o týrané nebo zanedbané děti velmi zlých rodičů). Děti se netrápí starostmi dospělých, jestliže cokoli potřebují, řeknou si o to rodičům a světe div se: vždy (anebo téměř vždy) to dostanou. Vždyť který milující rodič by odmítl naplnit nějakou potřebu svého dítěte a kdo

by mu v rámci svých možností nesplnil jakýkoli jeho sen? Děti mají v očích svých rodičů výsadní postavení a ony to vědí a chovají se podle toho.

Děti prožívají své životy naplno. Hrají-li si, dají do toho všechno. Když se radují, přirozeně skáčou radostí, tleskají a hlasitě dávají najevo své nadšení. Ani svůj zármutek neskrývají, tak jako dospělí za kamennou tvář, ale velice upřímně ho projeví. Přemísťuje-li se dítě z jednoho místa na druhé, většinou běží. Pomalá, důstojná chůze není dětem vlastní. Když si hrají, dělají všechno rychle a naplno.

Další věcí, která je na dětech obdivuhodná, je jejich smělost a upřímnost. Pokud si o vás dítě něco myslí, řekne vám to. Pokud od vás něco chce, i kdyby se na začátku ostýchalo, najde si způsob, jak vám to sdělit.

Všechny tyto vlastnosti se u dětí během jejich dospívání ztrácí nebo přinejmenším oslabují. Chování, které překračuje společenské normy, se odstraňuje výchovou. Děti jsou umravňovány, což je bezpochyby správné. Během dospívání se však setkávají s různými situacemi, které jim přinášejí zklamání a jejich jednoduchá důvěra v lidi a víra v dobrý konec většinou dostává povážlivé trhliny. Nemalé procento mladých je během puberty konfrontováno s prvními pocity úzkosti, strachu,

dospět. Sama Bible varuje před infantilismem a říká, v čem máme být jako dospělí a v čem jako děti: „*Bratři, ve svém myšlení nebudte jako děti; ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.*“ (1. Kor 14,20 ČSP)

Ve vztahu k Bohu a jeho království však musíme být jako děti. Dospělí totiž ve své komplikovanosti příliš přemýšlí a spekulují, zatíženi mnohými zklamáními a životními neúspěchy jakoby nebyli schopni té jednoduché dětské víry, která se lehce dokáže nadchnout a bezmezně důvěřovat. Právě taková víra je však nezbytná pro to, abychom skrze ni mohli přijímat všechna požehnání Božího království. Náš vztah s Bohem je totiž jediným vztahem, v němž si jako dospělí lidé můžeme dovolit jednoduchou dětskou víru a upřímnou, téměř až naivně působící důvěru, která počítá se zázraky, dokonce se na ně spoléhá a dokáže je i přijmout.

Do svého vztahu s Bohem potřebujeme vpustit také dětskou horlivost, dynamiku a upřímnost. Biblická představa o praktizování víry je velmi vzdálena mnohým náboženským obřadům plným důstojnosti a různých symbolických úkonů. Má jít o živou, autentickou, život dávající a život měnící sílu Ducha Svatého. Pán Ježíš takový byl a právě to velice rozčilovalo mnohé náboženské představitele jeho doby.

Bratři, ve svém myšlení nebudte jako děti; ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.

méněcennosti, malomyslnosti či deprese. Výsledkem těchto změn je skutečnost, že mezi dospělými nalézáme relativně malé procento lidí, kteří by si zachovali prostotu, jednoduchost a upřímnost, tak typickou pro svět dětí. Zůstal-li někdo v dospělosti „jako dítě“ je to většinou spíše považováno za handicap.

Co to tedy znamená „být jako dítě“?

Pán svým požadavkem, který přednesl svým učedníkům jistě neměl na mysli, aby se stali dětmi, co se týká chování a přístupu k životu. Existují vlastnosti, kterými děti nedisponují a přesto jsou pro život důležité, jako například smysl pro zodpovědnost, morálka, obětavost. S těmito vlastnostmi se nerodíme a musí nám být vštěpovány výchovou. Dospělý, který se chová jako dítě, stále ještě potřebuje

Bible říká, že věřícímu je všechno možné. (Mk 9,23) O tom, kdo věří dětskou vírou, to platí stoprocentně. V osmém žalmu je verš, který můžeme správně pochopit pouze v této novozákonní interpretaci: „*Z úst dítěte a kojenců jsi ustanovil sílu kvůli těm, kdo se mají nepřátelsky. Tak jsi skoncoval s nepřitelem a s tím, kdo se mstí.*“ (Ž 8,3 ČSP) Žalmista tu nehovoří o dětských vojácích, ani o něčem tak zvráceném, jako byly kdysi dětské křížácké výpravy. Hovoří o tom, že modlitby a chvály dětí, nebo ještě lépe věřících, kteří jsou „jako děti“, jsou mocnou duchovní zbraní proti Božím nepříteli. Jednoduchá „dětská“ modlitba dokáže mnoho. Boží království se totiž dá přijmout pouze dětskou vírou.

Poznej Boha jako Otce

Naše schopnost praktizovat dětskou víru ve vztahu s Bohem je přímo úměrná

tomu, jsme-li skutečně Božími dětmi a je-li Bůh skutečně naším Otcem. Vztah člověka k Bohu jako k Otci totiž vůbec není něčím automatickým. Člověk je Božím stvořením, dokonce tím nejdokonalejším, co Bůh na této planetě vytvořil. Je stvořen k Božímu obrazu a měl by žít svůj život na Boží slávu, Božím dítětem však není.

Existuje ovšem možnost, jak se Božím dítětem stát. Tuto možnost nám přinesl Mesiáš - Ježíš z Nazareta - jediný (nebo ješ-

děti, jsme byli předurčení ještě dříve, než byl stvořen svět: „*Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce, když nás podle zálibení své vůle předurčil sobě k synovství skrze Ježíše Krista.*“ (Ef 1,3-5 ČSP) Toto všechno mělo jediný cíl, jehož motivací

můžeme dovolit být i naivně věřící. Bůh se totiž vůči nám nikdy nezachová zle. Životopisy Božích mužů a žen, kteří žili v tomto blízkém společenství s ním, jsou toho přesvědčivými důkazy.

Duch synovství

„*Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží.*“ (Ř 8,15-16 ČSP) Bůh Otec nezůstal pouze u toho, že by nám v Písmu sdělil, že jsme byli přijati za Boží děti. Chce, abychom tuto skutečnost doslova bytostně prožívali. Přijali jsme Ducha synovství. Duch Boží svědčí spolu s naším duchem o vztahu, který máme s Bohem. Již více nemusíme trpět pocitem osamělosti, Bůh je s námi a naše nitro k němu stále volá. A který Otec by byl hluchým k tomu, když na něho volá jeho vlastní dítě. Duch synovství dělá z křesťanství více než náboženství. Křesťanství není pouze ideologie spojená s kultem, jak to vidíme u jiných náboženství. Je to obnovení vztahu s Bohem skrze zástupnou oběť jeho Syna.

Jsi-li syn, potom také dědic

„*Jsme-li však děti, jsme i dědicové – dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, pokud vskutku spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli také oslaveni.*“ (Ř 8,17 ČSP) Ve světě většinou lidé dědí majetek po svých rodičích. Toto platí také v duchovní oblasti, v duchovní rodině a ve vztahu s naším nebeským Otcem. Naše dědictví spočívá v Kristovi. Skrze něho jsme byli vykoupeni, skrze něho přišla do našeho života moc vzkříšení a porážka satanova království a skrze něho dojde i k našemu oslavení v našem pozemském životě i ve věčnosti. Na prvním místě je naším dědictvím vykoupení z hříchu, z nemoci a nedostatku. Toto vše nám bylo darováno obětí Ježíše Krista. Toto dědictví přijímáme vírou. Následující příběh hovoří o tom, co patří Božím dětem, a že to může skrze víru přijmout i ten, kdo mezi Boží lid původně nepatřil:

„*Ježíš odtamtud vyšel a odebral se do končin Týru a Sidónu. A hle, z těch končin vyšla nějaká kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Mou dceru zle trápí démon.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. I přistoupili k němu jeho učedníci a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí!“ On řekl: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným*

ovcím z domu Izraele.“ Ona však přišla, klaněla se mu a říkala: „Pane, pomoz mi!“ On odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ Ona řekla: „Ano, Pane, ale vždyť i psi jedí z drobtů, které padají se stolu jejich pánů.“ Tehdy jí Ježíš odpověděl: „Ó ženo, tvá víra je veliká. Staň se ti, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera uzdravena.“ (Mat 15,21-28 ČSP)

Pán tuto ženu nejprve odbyl, protože nepatřila k „dětem“ tzn. k Božímu lidu Izraele. Ona se však nedala. Neurazila se a projevila obrovskou víru v Pánovu dobrotu. Nechala se přirovnat ke psu, s tím, že i pes má nárok na drobky z Pánova stolu. Věděla o Boží dobrotě a uchopila své dědictví.

Nebyl jsi pouze adoptován, byl jsi zplozen Bohem

Doposud jsme hovořili o tom, že jsme dostali právo být Božími dětmi. Toto své postavení můžeme využívat a nikdo nám ho nevezme. Bůh nám však dává daleko víc. Nejsme pouze adoptovanými dětmi. Tato „adopce“ se týká našeho materiálního života, ke kterému se Bůh Otec přiznal a začal se o nás starat. Náš vnitřní člověk, samotná duchovní podstata našeho bytí, se v momentě, kdy jsme přijali Krista jako svého Pána a Zachránce, přímo narodil z Boha: „*Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.*“ (J 1,11-13 ČSP)

Tento proces „nového narození“ nebo „narození z Boha“ v nás začal probíhat, když jsme slyšeli evangelium o Ježíši Kristu a v našem nitru začal pracovat Duch Svätý a byl završen naším odevzdáním se Kristovi a přijetím ho za Pána a Spasitele. Ježíš o tomto nadpřirozeném procesu vyučoval při svém rozhovoru s nechápavým, ale významným členem jeruzalémské židovské velerady Nikodémem:

„*Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, přední muž mezi Židy. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Rabbi, víme, že jsi přišel od Boha jako učitel, neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li s ním Bůh.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království.“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je starý? Nemůže podruhé vstoupit do lůna své matky a narodit se.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království. Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (J 3,1-8 ČSP)*

Pro Nikodéma bylo těžké pochopit proces nového narození. Nejedná se totiž o tělesnou záležitost, ale o dílo Božího Slova a Ducha Svatého v nitru člověka. Dochází při něm ke znovuzrození lidského ducha, který byl mrtev kvůli hříchu, a člověk se

tak stává vlastním Božím dítětem. Ve znovuzrozeném člověku je zaseto semeno Boží přirozenosti a charakteru, a to je to největší vítězství. Svou lidskou (hříšnou) přirozenost jsme zdědili po předcích, náš duch však v sobě má Boží přirozenost. Jako Boží vlastní děti máme všechny předpoklady podobat se Bohu, měnit se k jeho obrazu. Písmo to nazývá nesením ovoce Ducha. (Ga 5,22)

Právě v pasáži, v níž Pán hovoří s Nikodémem o znovuzrození, nalézáme větu, která je velmi podobná jeho výroku, který jsme zmiňovali na začátku článku. Opět hovoří, že pokud se s člověkem něco nestane, nemůže vstoupit do Božího království. Tentokrát je to nové narození.

Ježíšovým poselstvím v souvislosti se vstupem do Božího království se všemi jeho dobrodiními a požehnáními jsou dvě velmi související podmínky: **být jako děti a znovu se narodit**. Tyto změny v nás vyvolává Duch Svätý. Dovolme mu, aby toto úžasné dílo konal v našich životech. Získali jsme postavení Božích dětí a nejen to, ale stali jsme se vlastními Božími potomky. Proto budme jako děti a Boží království bude naše.

„*Každé dobré dání a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani zatmění z odvrácení. On se rozhodl a zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření.*“ (Jk 1,17-18 ČSP)

Použitý biblický překlad: ČSP – Český studijní překlad ■

Okuste a vizte, že Hospodin je dobrý. Blahoslavený je muž, který v něm hledá útočiště.

tě lépe *jedinečný* - řecky *monogénés*) Boží Syn. Ježíš Kristus - Mesiáš Izraele přišel ke svému lidu, který ho odmítl, a tak se otevřela cesta nejen pro Židy, ale i pro pohany k tomu, aby se mohli stát Božími dětmi: „*Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali. Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.*“ (J 1,11-13 ČSP)

Člověk, který přijal Ježíše Krista, jako svého Pána a Spasitele, dostal právo stát se Božím dítětem. V původním řeckém textu je použito slovo *exúsia*, které znamená oprávnění, autoritu a z ní vyplývající moc. Boží děti tedy mají svá práva. Je tomu podobně jako v lidské společnosti. Děti mají právo na to, aby se o ně rodiče starali, aby naplňovali všechny jejich potřeby, aby je ochraňovali a trávili s nimi čas. Zní to až trochu rouhavě (a já to píši s Boží bázni), ale pakliže jsme se stali Božími dětmi, máme vůči Bohu Otci svá práva, která nám on sám ve své nesmírné dobrotě přiznal, když jsme z jeho milosti poznali, že Ježíš je Mesiáš, uvěřili v něj a přijali ho do svých srdcí jako Pána a Spasitele.

Jako Boží děti máme v nebi Otce, který si na nás vždy najde čas. Kdykoli se modlíme a voláme k němu, nikdy se nestane, že by byl příliš zaměstnán nebeskými povinnostmi, a proto by naše volání neslyšel. Bůh odpovídá na modlitby svých dětí, posílá své Slovo a vylévá svého Ducha. Na zemi se potom dějí zázraky a projevuje se moc Božího království. Jeden kazatel prohlásil, že Boží ochota vyslyšet naše modlitby je větší, než naše ochota se modlit. Já k tomu dodávám, že je to právě proto, že jsme jeho dětmi a velmi mu na nás záleží.

Apoštol Pavel věděl o této velké pravdě a ve svých listech ji ještě rozvinul, mluvil o tom, že k tomu, abychom se stali Božími

byla Hospodinova láska k nám: aby na nás přišlo veškeré duchovní požehnání v Kristu. Bůh jako dokonalý Otec přebírá zodpovědnost za naplnění našich potřeb. Budeme-li ve svém vztahu k němu aktivní, budeme-li ho hledat s dětskou vírou a směle konat podle jeho Slova, neměli bychom jeho požehnání minout.

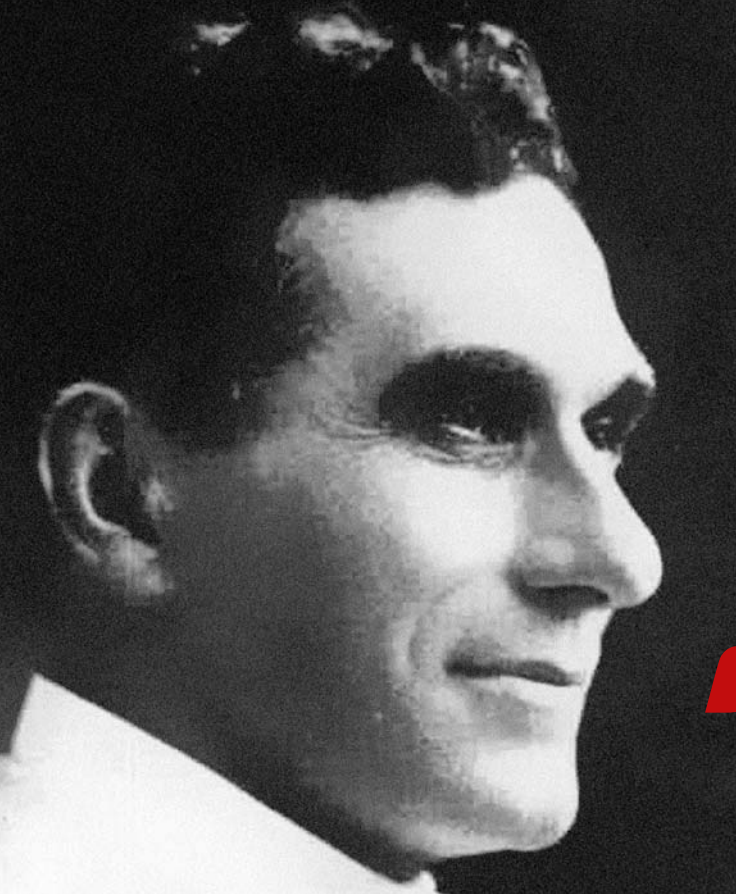
Uvěřte tomu, že Bůh je dobrý

„*Okuste a vizte, že Hospodin je dobrý. Blahoslavený je muž, který v něm hledá útočiště.*“ (Ž 34,9 ČSP) Toto jsou slova krále Davida, muže, který byl znám pro svůj výjimečný vztah s Bohem. Věděl, že jakákoli osobní zkušenost s Bohem vede ke zjištění, že náš nebeský Otec je dobrý. Tomuto musíme uvěřit a zbavit se jakýchkoli pochybností o Boží dobrotě a jakékoli byt i nejmenší nedůvěry vůči němu. Dětská víra vychází z absolutního přesvědčení o Otcově dobrotě. Tato víra nezná strach, neexistuje v ní obava, že by nás Bůh opustil nebo nesplnil své sliby. Dětská víra ví, že Bůh je dobrý a cokoli koná v našem životě, tak je nám ku prospěchu a požehnání.

V knize proroka Jeremiáše Hospodin říká: „*Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.*“ (Jr 29,11 ČSP) Boží úmysly a jeho vůle ohledně našeho života je vždycky dobrá. Je velice důležité, aby to křesťané věděli. Apoštol Pavel povzbuzoval křesťany v Římě, aby obnovovali svou mysl, a to s jediným cílem, aby pochopili, co je Boží vůle – to, co je dobré, příjemné a dokonalé. (Ř 12,2) S takovým pochopením Boží osoby a jeho postoje k nám se už nemusíme bát a můžeme Bohu Otci důvěřovat jako děti. Ve vztahu s ním si dokonce

Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!

Požehnanie letníc v Južnej Afrike

Počiatky a základy letničnej misie v Juhoafrickej republike siahajú ku službe Dr. Johna G. Lakea. Tento pozoruhodný Američan začal slúžiť pomerne nenápadne ako metodistický kazateľ, pričom pár rokov bol aj podnikateľom v oblasti poisťovníctva. Lake viedol vcelku úspešný a pokojný život, až kým jeho manželka neochorela na tuberkulózu. Trápenie a beznádej dohnali Lakeovcov k tomu, že prestali hľadať pomoc u lekárov, ktorí chorej už nevedeli pomôcť, ale navštívili komunitu Zion City (prekl. mesto Sion) Alexandra Dowieho, neďaleko Chicaga. Lakeova manželka bola počas Dowieho modlitieb nadprirodzene uzdravená, čo viedlo manželov k tomu, aby sa k Dowiemu pripojili a podporili jeho službu. Postupom času

Lake položil základy letničnej misie v Juhoafrickej republike.

sa Lake stal jedným zo starších Dowieho zboru Zion Catholic Apostolic Church (prekl. katolícka apoštolská cirkev Sion). Žiaľ, aj vďaka Dowieho neprimeranému utopizmu (ako aj mnohým iným problémom) sa mu začala komunita Zion City vymykať spod kontroly, čo viedlo k opakovaným návštevám viacerých renomovaných služobníkov v snahe zachrániť čo sa ešte zachrániť dalo. Keď raz za takýchto okolností navštívil spoločenstvo Charles Parham, jeden z „otcov“ raného pentekostalizmu, obrovské množstvo veriacich, vrátane samotného Lakea, prijalo skúsenosť krstu v Duchu Svätom. Skutočne, John G. Lake stál v čele viac ako 500 sionských kazateľov, ktorí sa jednomyselne rozhodli vstúpiť do letničných radov.

Po novonájdení letničnej skúsenosti sa Lakeov život radikálne zmenil. Začal vnímať silné povolanie niesť plné evanjelium na miesta, kde ho ľudia ešte nemali možnosť počuť. V roku 1908 sa Lake vzdal všetkých podnikateľských aktivít a podnikol misijnú cestu do Južnej Afriky. V rozmedzí rokov 1908 až 1913 viedol skupinu piatich evanjelistov s cieľom roznieť posolstvo evanjelia po celej krajine. Táto služba nebola bez útokov a protivenstiev; neuplynul ani rok ich pobytu v Afrike a Lakeova manželka náhle zomrela. Hoci to bol pre Lakea ťažký úder, nevzdal sa a naďalej pevne veril, že Ten, ktorý v ňom začal konať toto dobré dielo, dielo aj dokončí. Za tých pár rokov sa Lakeovi a jeho tímu podarilo vybudovať dve vplyvné letničné denominácie Apostolic Faith Mission (prekl. Apoštolská misia viery) zložená z prevažne beloškého obyvateľstva a Zion Christian Church (prekl. Kresťanská cirkev Sion) z prevažne pôvodného obyvateľstva. Za zmienku stojí niekoľko zaujímavostí. V roku 1993 zaznamenal Zion Christian Church viac ako 6 miliónov členov, tvoriac tak najpočetnejšiu kresťanskú denomináciu v krajine.

Po skončení svojej africkej misie sa Lake vrátil do Spojených štátov, kde založil niekoľko zborov a neúnavne slúžil až do svojej smrti v roku 1935. John G. Lake bol jedným z prvých letničných misionárov v Afrike. Služba, ktorú počas necelých piatich rokov v Juhoafrickej republike započal, dodnes patrí medzi najsilnejšie a najtrvácnejšie v krajine.

Obeť Ivana Voronajeva a ruské letnice

Zakrátko nato ako sa John Lake vrátil z úspešnej misie na čiernom kontinente, posolstvo letníc zasiahlo slovanský svet prostredníctvom služby ruského baptistického kazateľa Ivana

Voronajeva. Hoci sme už Ivana Voronajeva na stránkach Logosu predstavili (08/10) jeho príbeh stojí za pripomenutie, najmä v kontexte tohto prierezu počiatkami letničnej misie. Ivan Efimovič Voronajev sa narodil v roku 1885 v Orenburskej oblasti. Bol pokrstený ako nemluvňa v ruskej pravoslávnej cirkvi. Kristus vstúpil do jeho života nečakane – počas vojenskej služby v Taškente. Hneď po svojom obrátení v roku 1907 sa dal pokrstiť ponorením a stal sa baptistickým kazateľom. Prvá fáza jeho služby netrvala veľmi dlho, keďže vďaka stupňujúcej perzekúcii vtedy ešte v cárskom Rusku ho v roku 1912 okolnosti prinútili emigrovať do Spojených štátov.

Voronajev sa nenechal opantať víziou amerického sna a okamžite po svojom príchode pokračoval v aktívnej službe – študoval na biblickej škole a založil hneď niekoľko ruských baptistických zborov v San Franciscu, v Seattli a v New Yorku. Keď v roku 1919 slúžil ako pastor v istom baptistickom zbore v Manhattane, dostal sa po prvýkrát do kontaktu s letničnými kresťanmi v zbore Marie Brownovej (taktiež v Manhattane). Stretnutie zanechalo na Voronajevovi nezvratné stopy. Nielenže prijal krst v Duchu Svätom doprevádzaný hovorením v jazykoch, ale opustil istotu kazateľského miesta v stabilnom baptistickom zbore a založil prvý ruský letničný zbor v New Yorku. Hoci sa Voronajevovi aj v tejto službe neuveriteľne darilo a založil viacero slovanských zborov na východnom pobreží, pozícia pastora v pohodlí Manhattanu nebola dokonalou Božou vôľou pre jeho život. Počas jedného modlitebného stretnutia v dome Anny Kolotovič

zaznelo k mladému Rusovi prorocké slovo, ktoré obrátilo všetky staré plány naruby: „Voronajev, Voronajev, vráť sa do Ruska.“

Napriek tomu, že rozhodovanie vôbec nebolo jednoduché, Voronajev s celou rodinou v lete roku 1920 odcestoval do rodnej zeme. Post-októbrové Rusko bolo extrémne tvrdou pôdou, no Boh odplatil Voronajevovu poslušnosť a podarilo sa založiť prvé letničné zbory; za Voronajevovej služby vzniklo cca 350 letničných zborov, z ktorých väčšina bola v Rusku, no niektoré aj v iných slovanských krajinách. V roku 1929 bol Ivan Voronajev kvôli svojej službe zatknutý komunistickými autoritami. Po prepustení sa tento scenár ešte niekoľkokrát zopakoval, kým ho napokon neodvliekli do Gulagu, kde v roku 1943 zaplatil najvyššiu cenu. Pri pokuse o útek Voronajeva odstrelila väzenská stráž a strážne psy roztrhali jeho telo, ktoré pochovali

na neznámom mieste na Sibíri. Jeho manželku Jekaterinu Voronajevovú nakoniec prepustili po 24 rokoch nútených väzenských prác a v roku 1956 sa vrátila naspäť do Spojených štátov, kde už predtým emigrovali jej deti. Ivan Efimovič Voronajev bol stelesnením misionára bez spiatočného lístka.

Začiatky kórejského prebudenia

Mnohí poznajú famózne príbehy úspešných kórejských pastora, rastúcich zborov a vôbec vzostup letnično-charismatického kresťanstva v Južnej Kórei. Aj Južná Kórea je však svedectvom o tom, že príbehy úspešných kresťanov sa neodohrávajú v duchovnom vákuu; misijná služba letničných priekopníkov, ktorí ako prví razili cestu, vytvorila klímu, v ktorej sa zrodilo jedno z najdynamickejších kresťanských hnutí modernej doby.

Hoci klasické letničné hnutie sa de facto dostalo do Kórey až v roku 1928, už v rokoch 1903 až 1907 zažívali metodistické a presbyteriánske cirkvi rôzne lokálne prebudenia, ktoré sprevádzali rôzne charismatické javy, bežne pozorované v iných kútoch zeme s podobnými duchovnými turbulenciami. Hoci títo kresťania ešte nepoznali bežné letničné doktríny a nevedeli svoje skúsenosti presne pomenovať, toto obdobie svojim spôsobom pripravilo cestu pre neskoršiu letničnú misiu. V ľuďoch rástla otvorenosť a navzdory ťažkým podmienkam, ktoré vládli v krajine, kresťania viac a viac túžili po osobnej, transformujúcej skúsenosti s Božím Duchom.

Počiatky klasickej letničnej misie v Kórei sú istým spôsobom priamo spojené so slávnym prebudením na Azusa Street. V roku 1907 tam prijala Mary Rumsey dar jazykov. Po návrate do New Yorku sa Rumsey pridala k službe Elim Faith Home (prekl. Dom viery Elim) a angažovala sa aj v misijnej spoločnosti v Rochesteri. Spočiatku mala Rumsey túžbu ísť na misiu do Japonska, kde ju aj zbor Elim istý čas plánoval vyslať. Nečakane ju však zasiahlo prorocké slovo s jasným obsahom: „Choď do Kórey.“ Hoci Mary Rumsey inštrukciu okamžite prijala, trvalo jej takmer 22 rokov, kým sa jej do krajiny podarilo odcestovať; celé roky však šetrila a hľadala finančnú podporu, aby mohla ísť tam, kde ju Boh poslal. Jej životný

Za Voronajevovej služby vzniklo cca 350 letničných zborov.

príbeh sa značne líšil od niektorých konzumných trendov v rámci moderného kresťanstva – povolanie, ktoré od Boha prijala, považovala za sväté a podrobila mu celý svoj život.

Keď Mary Rumsey pricestovala do Soulu na jar roku 1928, Kórea bola okupovaná japonskými mocenskými zložkami a japonské authority domácim nedopriali veľkú náboženskú slobodu. Kázanie evanjelia sa preto stretávalo so značným odporom a prenasledovaním, aké Rumsey spočiatku očakávala. Nedala sa však odradiť. Po svojom príchode začala pracovať v metodistickej nemocnici pod vedením R. A. Hardieho, lekára a metodistického misionára, ktorý zohral dôležitú úlohu v jednom z prebudení v roku 1903. Nemocnica, v ktorej Rumsey slúžila, plnila aj účel dočasného ubytovania pre misionárov; mala preto ideálnu platformu, aby zosnovala prvé letničné zhromaždenia, na ktorých mohla povedať svojim priateľom a kolegom misionárom o letničnej skúsenosti. Prvý novopečený letničný nadšenec bol Hong Huh, služobník z Armády spásy. Rumsey spolu s Huhom založili v Soule zbor Subbingo Pentecostal Church (prekl. Letničný zbor Subbingo) a zakrátko nato v ňom ustanovili za pastora jedného

A budete mi svedkami...

Počiatky letničnej misie II.

Peter Málík

V minulom čísle Logosu sme upriamili pozornosť čitateľov na korene letničnej misie. Spomenuli sme, že letničné hnutie bolo samo osebe misiou – Boží Duch zmocnil veriacich, aby mohli byť efektívnymi Kristovými svedkami až do posledných končín zeme. Nadšenie a zároveň otvorenosť k Božiemu povolaniu bez predsudkov a skepticizmu viedli kresťanov s čerstvou skúsenosťou krstu v Duchu Svätom, aby niesli zvesť plného evanjelia na miesta, kde by sa prirodzene nikdy neocitli. Títo vzácni ľudia boli ochotní vymeniť svoj americký sen o pohodlnom, ničím nerušenom živote za sen, ktorý im predostrel Boh. Tieto rozhodnutia často neboli jednoduché a už vôbec nie pohodlné. Keby k nim však nebolo došlo, dejiny prebudeneckého kresťanstva vo svete by sa možno písali inak. V tejto druhej a zároveň poslednej časti nášho miniseriálu predstavíme čitateľom niekoľko inšpiratívnych príbehov, ktoré majú nemalú výpovednú hodnotu aj pre moderných veriacich 21. storočia.

z letničných konvertitov, Song San Parka. Predtým než Park pricestoval do Kórey, absolvoval biblickú školu v Japonsku. Letničné posolstvo prijal s otvoreným srdcom a bol jedným z najvernejších služobníkov raného letničného hnutia v Kórei. Počet letničných kresťanov pribúdala a v roku 1938 už zbor Subbingo potreboval troch ďalších pastorov. Kým začala druhá svetová vojna, v nehostinnej Kórei bolo šesť rastúcich letničných zborov s desiatimi ordinovanými kazateľmi.

Za zmienku stojí aj služba miestneho metodistického evanjelistu Yonga Do Lee, ktorý začal slúžiť približne v čase príchodu Mary Rumsey, t. j. začiatkom roka 1928. Leeho služba bola veľmi dynamická, miestami až kontroverzná. Mnoho miestnych veriacich prostredníctvom jeho služby však zažilo nadprirodzené uzdravenie zo všemožných diagnóz a, samozrejme, ľudia prijímali druhú skúsenosť sprevádzanú hovorením v nových jazykoch. Lee bol jedným z letničných priekopníkov v oblasti vyhánania démonov. Hneď na začiatku svojej služby po modlitbách a pôstoch prijal prorockú direktívu „vyháňať démonov“. Tento dôraz bol pre jeho službu charakteristický a nanešťastie si za ňu vyslúžil nemalú vlnu kritiky. Nevieme presne o bližšom vzťahu medzi službou Rumseyovej a Leeho, ale isté je, že obaja zohrali podstatnú úlohu vo formovaní raného pentekostalizmu v Kórei. Hoci Lee predčasne zomrel v roku 1932 vo veku iba tridsaťtri rokov, zanechal po sebe dynamické dielo, ktorého snáď najväčším prínosom bola služba tzv. „modlitebnej hory“, ktorá sa medzi kórejskými letničnými stala takmer tradíciou (v pozitívnom zmysle slova).

Ľudia každého povolania a sociálneho statusu niesli svoje presvedčenie, hodnoty a zmocnenie do svojho profesionálneho aj osobného života. Mnohé z toho by však možno nikdy nebolo skutočnosťou, keby niekoľko prostých ľudí ako Mary Rumsey odmietli dať Božiemu volaniu najvyššiu prioritu.

Oheň Ducha v Nigérii

Podobne ako v prípade kórejského prebudenia aj o letnično-charizmatickom kresťanstve na africkom kontinente dnes vieme pomerne veľa – evanjelizácie s niekoľko státisícovou účasťou, rastúce zbory a hlásenia o neuveriteľných divoch a zázrakoch sa v súvislosti s prebudením v Afrike spomínajú úplne bežne, a to hlavne vďaka službe Reinharda Bonnkeho. Niektorí však budú možno prekvapení, že napríklad Nigéria má silné letničné zázemie, vybudované prostredníctvom služby miestneho pastora Williama Kumuyiho. William Kumuyi sa stal kresťanom v roku 1964 cez službu Apostolic Faith Mission (prekl. Misia apoštolskej viery), africký misijný projekt pod taktovkou zboru Florence Crawforda v Portlande, v štáte Oregon. Za zmienku stojí, že aj v tomto prípade išlo o nepriame spojenie s prebudením na Azusa Street, keďže Crawfordova služba vzišla priamo odtiaľ. Kumuyi zobral odkaz plného evanjelia s plnou vážnosťou a následky nenechali na seba dlho čakať. Jeho kázanie sprevádzali uzdravenia a rôzne iné prejavy, vďaka ktorým ho vylúčili z jeho miestneho zboru. William Kumuyi bol podľa príkladu mnohých iných letničných kresťanov s podobným osudom nútený odísť a začať odznova, a tak založil vlastný zbor. Čoskoro sa ukázalo, že realita výroku „milujúcim Boha všetko spolupôsobí na dobré“ sa veľmi razantným spôsobom uplatnila aj v živote Williama Kumuyiho. Zbor Deeper Life Bible Church (prekl. Biblický zbor Hlbší život), ktorý v roku 1977 založil, mal okolo roku 1995 nedeľnú návštevnosť viac ako 200 000 veriacich. Hnutie Deeper Life,

Letničné kresťanstvo v Južnej Kórei sa stalo transformujúcou hybnou silou.

ktoré vyrástlo z Kumuyiho služby, registruje v súčasnosti viac ako 3000 zborov v Nigérii a niekoľko stoviek zborov, ktoré nigérijskí misionári založili v iných afrických krajinách.

Mnohí letniční misionári boli, slovami historika Vinsona Synana, misionármi „bez spiatočného lístka“. Boh ich povolal v tých najnečakanejších chvíľach a často práve vtedy, keď všetky okolnosti hovorili, že je to nemožné. Boží muži a ženy, ktorých sme v niekoľkých riadkoch čitateľom predstavili, vymenili pohodlie, životné istoty a v jednom prípade aj holý život za naplnenie Božej vôle niesť evanjelium do všetkých kútov zeme. Ich príklad nás nemá viesť k pseudomartýrstvu a masochistickej túžbe trpieť, keď to nie je nevyhnutné, ale otvára nám, ľuďom 21. storočia obklopeným a často aj ovplyvneným konzumnosťou tohto sveta, úplne inú dimenziu života s Bohom. Čo by sme robili, keby nás Boh poslal ohlasovať Jeho kráľovstvo tam, kde to na prvý pohľad nie je výhodné, či pohodlné? Na ktorej priečke v našich životoch sú Božie zámery a ciele? Je dôležité, aby sme blahobyt a mier, v ktorých mnohí z nás žijú, považovali za požehnanie a výsadu. Na strane druhej je rovnako dôležité, aby sme nikdy nezamenili Božie priority za tie svoje. Nech sú nám životy letničných priekopníkov aj v tomto príkladem. ■

Duchovné upratovanie

Ako rozpoznať a ako sa zbaviť náboženských démonov vo svojom živote.

Kimberly Daniels

Jedna rodina k nám raz do cirkvi na Steele Street a Blue Avenue v Jacksonville priviedla ženu, ktorá potrebovala vyslobodenie. V tom čase sme v cirkvi nemali vyslobodzovací tím. Službu som robila ja a môj manžel Ardell.

Táto žena sa vrátila z psychiatrickej liečebne z južnej Floridy. Boh mi je svedkom, že keď som zastavila pri cirkvi, ona sedela v aute a to sa kolísalo. Keď vystúpila, začali z nej hovoriť démoni.

„Kim ma nemôže vyhnúť!“ kričali. „Dokonca ani Benny Hinn ma nemôže vyhnať! Takého démona si ešte nestretla!“

Vzali sme ju dole do spodnej časti budovy, kde začala chodiť hore-dole, hovorila démonickými hlasmi a vyhlasovala, že nemáme moc vyhnúť toho démona. „Nemôžeš ma vyhnúť!“ jačala. „Modlím sa v jazykoch ako ty! Citujem Bibliu ako Boží Syn!“

Potom vyslovila slová, na ktoré nikdy nezabudnem: „Som náboženský duch!“

„Môj Bože, náboženský duch?“ pomyslela som si. Nikdy som o takom démonovi nepočula.

Hoci jej slová vyviedli z miery môj intelekt, démon bol určený. To bola najhoršia vec, akú mohol ten duch urobiť. Odhalil svoju identitu, prezradil svoje krytie v cirkvi!

V tom čase si moja prirodzená myseľ nedokázala dať náboženstvo do súvislosti s démonom. Postupom času som však lepšie porozumela tomuto démonovi a tomu, ako pracuje. Je to hlavný duch, ktorý iniciuje útoky proti cirkvi, ale nepochádza z okultnej temnoty, ani nepracuje cez zarietavania, voodoo alebo rituály. Trúfalo a otvorene pôsobí v cirkvi každý deň.

- duch charizmatického čarodejníctva, ktorý zakrýva v ľuďoch pomazanie,
- duch falošného prebudenia.

Dobrá správa je, že ten náboženský démon bol zo ženy vyhnaný. A od toho dňa pred mnohými rokmi sme vyhnaní oveľa viac takých istých démonov, než by sme ich dokázali spočítať. Zlá správa je,

Dokonca ani Benny Hinn ma nemôže vyhnúť! Takého démona si ešte nestretla!

Keďže sme s Ardellom mali naozaj intenzívnu skúsenosť s touto ženou, vierou sme začali menovať niektoré prejavy náboženstva. Tu je aspoň pár z nich:

- duch, ktorý dáva do zbierky tak, aby bol videný, alebo hľadá, čo by sa mu mohlo vrátiť,
- duch, ktorý sa oblieka do náboženského oblečenia (dlhé róby, závoje, pokrývky hlavy),
- duch, ktorý cituje Bibliu,
- duch odsúdenia,
- duch, ktorý rozdeľuje cirkev,
- duch, ktorý utláča mládež a odvracia ju od Boha,

že mnohí veriaci sa nachádzajú v rovnakej nevedomosti, v akej som bola vtedy ja. Nedokážu dať do súvislosti náboženstvo s démonom alebo charizmatické hnutie s čarodejníctvom.

To hlavné, čo si treba pamätať je, že neexistuje žiadna moc v stvorení, ktorá by nemala pôvod v Stvoriteľovi.

Mocnosti temnoty sú len prekrútené a prevrátené formy pôvodnej Božej moci. To je dôvod, prečo čarodejníci a ostatní služobníci temnoty používajú Písmo, náboženské knihy a náboženské symboly pri svojich špinavých skutkoch.

Strašné pre mňa je to, že náboženský duch si na seba oblieka skutočnú

V roku 1952 prevzala misijnú službu Mary Rumsey denominácia Assemblies of God. Prvým projektom druhej fázy kórejskej letničnej misie bolo založenie biblickej školy zameranej na výchovu pastorov a zborových pracovníkov. Hneď do prvého ročníka nastúpil mladý konvertita z budhizmu, Paul (dnes David) Yonggi Cho, ktorý v roku 1958 v Soule založil svoj prvý zbor, situovaný v americkom vojenskom stane. Príbeh pastora Yonggiho Choa je nám všetkým známy a čitatelia Logosu sa o ňom mohli už neraz dočítať, a preto len pripomenieme, že v priebehu viac ako piatich dekád z malej skupinky 6 veriacich vyrástol najväčší kresťanský zbor na svete – konkrétne v roku 2007 zbor Yoido Full Gospel Church dosiahol neuveriteľný počet 1 milión členov! Služba Yonggiho Choa a všeobecne kórejských letničných zborov je charakteristická stabilným, dlhodobým rastom, nielen krátkodobými entuziastickými etapami. Letničné kresťanstvo v Južnej Kórei sa stalo transformujúcou hybnou silou s vplyvom nielen na duchovný stav veriacich, ale aj na všeobecné blaho a hodnoty širšej spoločnosti.

duchovnosť v Kristovi. Mnohí veriaci to nedokážu rozpoznať.

Modlím sa, aby tento článok odstránil šupiny a závoj z očí Božieho ľudu. Nepriateľ štartuje vnútorný útok proti cirkvi. Použije chválu, prorocko, dary alebo dokonca Božie slovo proti cirkvi. Zapamätaj si: na všetko, čo Boh stvoril, diabol navrhol napodobeninu.

Čo hovorí Biblia?

Božie slovo má o náboženstve veľa čo povedať. V Skutkoch 25-26 vidíme, že židovskí náboženský vodcovia chceli Pavla zabiť a žiadali rímske úrady, aby to vykonal. V Skutkoch 26,4-11, keď sa Pavol obraňuje pred rímskym vladárom Agripom, potvrdzuje, že od vzniku cirkvi nepriateľ používal veriacich, aby sa navzájom prenasledovali. Hovorí: „*Teda aký bol môj život od mladosti, od počiatku v mojom národe a v Jeruzaleme, to vedia všetci Židia, ktorí ma znajú od prvopočiatku..., že podľa najakurátnejšej sekty nášho náboženstva som žil ako farizej. A tiež aj teraz pre nádej na zaslúbenie, ktoré dal Boh našim otcom, stojím pred súdom... Pre túto nádej žalujú na mňa Židia. Nuž ja som myslel v sebe, že musím urobiť menu Ježiša Nazaretského mnoho priekor. Čo som aj urobil v Jeruzaleme a mnoho zo svätých som ja pozatváral do žalárov dostanúc splnomocnenie od najvyšších kňazov, a keď ich zabíjali, dával som proti nim hlas a po všetkých synagógach som ich často trestal a nútil som rúhať sa a náramne zúriac proti nim prenasledoval som ich až i do vonkajších miest cudzích.*“

Jeden z hlavných spôsobov, ako rozpoznať pôsobenie náboženských duchov, je tento: pod rúškom náboženstva prenasledujú spravodlivých a verných.

Pavol robí jasný rozdiel medzi časom, kedy vyrastal ako vedúci pod náboženským zákonom, a jeho skúsenosťou znovuzrodenia po tom, ako na ceste do Damašku stretol Krista. Cesta do Damašku znamená viac než len dramatickú zmenu v Pavlovom živote. Odhaľuje tiež sprisa-

KIMBERLY DANIELS je vyhľadávanou rečníčkou na konferenciách, kazateľkou a mocnou modlitebnou bojovníčkou. Spolu s manželom Ardellom sú pastormi „Spoken Word Ministries“ v Jacksonville a vo Fort Lauderdale na Floride. Nedávno bola zvolená do mestského parlamentu v Jacksonville. Je autorkou množstva kníh, vrátane tej poslednej „Duchovné upratovanie“ (Charisma House), z ktorej pochádza aj tento úryvok.

nadmieru prenasledoval cirkev Božiu a hubil som ju a predčil som v židovstve mnohých vrstovníkov vo svojom rode súc väčším horlivcom za podanie svojich otcov ako oni.“ (Galaťanom 1,13-14)

Skrze svoje vlastné svedectvo Pavol odhaľuje, že *tradície ľudí* sú pevnosťami náboženstva. Ježiš to zdôrazňuje ako „márne“ uctievanie v Markovi 7,7-8: „*Nadarmo (bez ovocia a bez úžitku) ma uctievať, nariaďujú a učiac (poslúchať) doktríny, prikázania a predpisy ľudí. Opúšťate, vzdávate sa a vzdáľujete od Božích prikázaní a ľnete k ľudskej tradícii (dodržiujúc to starostlivo a verne).*“ (Amplified Bible)

v Bohu je porážka, a odpadnú. Ale Božie slovo nám hovorí, že v Kristovi *neexistuje neúspech*. Toto víťazstvo sa môže manifestovať v našich životoch, ak dáme prioritu Pánovým prikázaniam a nebudeme pozeráť na ľudské tradície.

Ľudské tradície prúdia skrze *generačných* náboženských duchov. Ľudia v skutočnosti zoberú náboženské zvyky, ktoré nemajú nič spoločné s Pánovými prikázaniami a dodržiujú ich vernejšie než Božie slovo.

V Kološanoch 2,6-23 sa vyučuje o vyslobodení z ľudských nariadení skrze nové narodenie v Kristovi. Varuje nás pred ľudskými tradíciami a hovorí o zrušení „písma proti nám“ a jeho nariadení.

Toto písmo pôsobilo proti veriacemu v Kristovi, nie za neho. Spôsobovalo to, že ľudia si určovali nedosiahnuteľné ciele, ktoré dávali zrod neúspechu, porážke a biede. V skutočnosti to išlo proti slobode v Kristovi, ktorá tým bola zamýšľaná.

Galaťanom 5,1 hovorí, že máme stať v slobode, ktorou nás Kristus oslobodil. A pridáva, že sa nemáme zapriahať (zaplietť) do jarma otroctva. Porozumenie gréckemu významu slov, ktoré Pavol používa, je pre pochopenie verša dôležité:

- „pevne stojte“ (steko): stať pevne vo viere a službe, mať neustály prúd, ktorý pomáha človeku vydržať.
- „sloboda“ (eleutheria): byť požehnaný štedrosťou a nezávislosťou, ktorá je udeľená osobe ako výsledok Božej milosti, ktorá nebola k dispozícii pod zákonom v Starej zmluve. Taktiež mať nezávislosť od náboženských nariadení, ktoré sú zakorenené v ľudských legálnych obmedzeniach. Jakub 2,10-14 učí o „dokonalom“ zákone slobody v Kristovi: „*Lebo ten, kto by zachoval celý zákon slobody, ale klesol by v jednom prikázaní, prevínil sa proti všetkým. Lebo ten, kto povedal: Neštedzoložíš! Povedal i: Nezabiješ. Ak teda necudzoložíš, ale vraždíš, stal si sa priestupníkom celého zákona. Tak hovorte a tak robte, ako takí ľudia, ktorí máte byť súdení zákonom slobody (morálnou inštrukciou danou Kristom, špeciálne láskou). Lebo voči tomu, kto nepreukázal milosrdenstvo, súd bude nemilosrdný, ale milosrdenstvo (plné radostnej dôvery) sa víťazne vyvyšuje nad súd. Čo to prospeje moji bratia, keď niekto hovorí, že má vieru, a nemá (dobrých) skutkov, ktoré by ukázal? Či ho azda taká viera môže spasť?*“ (Amplified Bible)

- „zaplietť sa“ (enecho): byť držaný alebo byť pod kontrolou, zápasíť s niečím alebo hádať sa s niekým.
- „jarmo“ (zygos): niečo, čo spojí dve veci dokopy, spojiť veci a spôsobiť, že

sú prepojené bremenom, ktoré je ťažké uniešť.

- „otroctvo“ (douleia): otroctvo (rabstvo), ktoré presadzuje závislosť na osobe, mieste alebo veci, stav človeka, ktorý mu bráni slobodne si užívať hojnosť života.

Na základe definície z gréčtiny, všetko, čo spôsobuje, že veriaci zápasia alebo majú ohľadne danej veci rozdvojenú myseľ natoľko, že si na seba naložia ťažké bremeno a nemôžu si užívať hojnosť života v Kristovi, je diabolské. Nie je to od Boha. Keď to zhrniem: duch náboženského otroctva je démonický.

Mnoho veriacich uviazne vo vyjadrených koľajach, pričom nezažívajú žiaden nový rast v Kristovi. Keď je nové narodenie, musí ho potvrdiť nový rast. Pri pravom znovuzrození sú staré veci odrezané a odchádzajú. Keď sa raz odreže staré, nové môže rásť.

Keď sa veriaci neustále vracia do starého jarma otroctva, jeho duchovný rozvoj sa zastaví. Nezažije prechod z jednej úrovne do druhej, prechod od slávy k sláve tak, ako to zaslubuje Slovo.

Bude odsúdený k forme zbožnosti, vďaka ktorej človek len navonok vyzerá byť víťazom v Kristovi. Takí ľudia vlastne zastavia pôsobenie moci v ich vnútri, ktorá je väčšia než čokoľvek, čo prichádza proti nim v živote. Neexistuje víťazstvo v živote veriaceho, ktorý podľahne nariadeniam, zásadám a zvyklostiam náboženských foriem.

Ako odhaliť náboženských duchov

Tu je desať praktických charakteristík náboženstva, ktoré vám pomôžu rozpoznať náboženských duchov a ich démonické aktivity:

1. Náboženský duchovia nemajú autoritu v Ježišovi Kristovi. Ježiš nenávidel náboženských duchov. On nebol náboženskou osobou a robil také veci, ktoré zatrasli náboženskými kráľovstvami na zemi. V Skutkoch 19,13-16 je príbeh siedmich synov Skévu, ktorí boli „exorcisti“ (nábožní ľudia), ale nemali moc nad nečistými duchmi.

2. Náboženstvo kradne mladícku radosť zo služby Ježišovi. V Matúšovi 19,14 Ježiš pokarhal učeníkov za to, že bránili malým deťom prísť k nemu, pretože všetko, čo má dych, musí chváliť Pána a slúžiť

6. Náboženský duchovia rozmnožujú zviazanosti. Produkuje to odsúdenie a bráni skutočnej slobode (pozri Galaťanom 5,1; Rimanom 8,11).

7. Náboženstvo vytvára len formu pobožnosti. Tá prichádza len prísnyim dodržiavaním predpisov a opakovaním, nie milosťou. Mali by sme sa vyhýbať ľuďom, ktorí majú len formu zbožnosti (2Timoteovi 3,5).

8. Náboženstvo kazí ľudí. Vyzdvihuje nereálny štandard, ktorý nemôže byť dosiahnutý kvôli telesnosti. Božie zákony sú teraz napísané v našich srdciach, a nie

Keď sa veriaci neustále vracia do starého jarma otroctva, jeho duchovný rozvoj sa zastaví.

mu (Žalm 150,6). Náboženstvo tiež spôsobuje, že starší sa stávajú *démonicky starými*. V Biblii je len jediná zmienka o tom, keď sa prorok nazýva „starým“ (pozri 1. Kráľov 13). Tento prorok nemusel byť nevyhnutne starý vekom, bol vlastne vyvrhnutý. Bol duchovne, démonicky starý.

3. Náboženstvo má proti-evangelizačného ducha. Matúš 23,15 varuje náboženské sekty cirkvi, že strácajú viac duší, než získavajú. Ľudia, ktorí sa pri nich obrátia, sa stávajú dvakrát takí diabolskí než oni sami.

4. Náboženstvo je proti-Kristovské. Boli to náboženský ľudia (farizeji a saduceji), čo zabili Ježiša.

5. Náboženský ľudia nemajú radosť a nemajú moc. Nehemiáš 8,10 prehlasuje, že radosť Pánova je našou silou. To znamená, že človek, ktorý žije v Pánovej prítomnosti (kde je plnosť radosti), je posilňovaný mocou.

na kamenných doskách. Pokus žiť len tak, ako diktuje zákon na kamenných doskách, otvára dvere pre skazenosť a prevrátenosť skrze *náboženských duchov neschopnosti*. To je aj dôvod, prečo sa perverzita a skazenosť rozmnožujú, keď sa človek pokúša slúžiť Bohu svojou vlastnou silou a vedením (pozri Židom 8,7-13).

9. Náboženstvo pochádza z koreňa duchovnej schizofrénie. V jednej minúte ľudia volali: „Hosana, Najvyššiemu!“ V druhej chvíli kričali: „Ukrižuj ho!“

10. Náboženstvo zabráňuje pozitívnym vzťahom. Vyvoláva u neveriacich znechutenie z Boha, berie z manželstva oheň, zastavuje Boží prúd v uctievaní a spôsobuje nenávisť detí voči službe Bohu.

Keď to zhrniem, tak to náboženský duchovia pribili Ježiša na kríž. Neslúžme Bohu nábožensky a monotónne. Poďme Ho uctievať v Duchu a v pravde.

Zdroj: Charizma
Preklad: Jaroslava Marcineková

Náboženský duch si na seba oblieka skutočnú duchovnosť v Kristovi.

hanie nepriateľa, ktorý prenasleduje a robí problémy Božím vyvoleným v cirkvi. Pavol povedal Galaťanom:

„*Lebo veď ste počuli o mojom živote, a čo som kedysi robil v židovstve, že som*

Márne uctievanie je ako niekto, kto chodí do posilňovne sedem dní v týždni a bez výsledkov. Boh hovorí, že márne uctievanie neprináša výsledky. To je dôvod, prečo mnohí ľudia prijímajú myšlienku, že

SHALOM

Rekreačný dom

Firma **SHALOM** Ing. Vladimír a Zuzana Šiarnikovci ponúka ubytovanie v samostatnom rekreačnom dome na Liptove pod Západnými Tatrami.

- 3 samostatné vchody, spolu 16 lôžok plus prístelky.
- Vhodná poloha pre turistiku, lyžovanie alebo relax v termálnych bazénoch.

Kontakt: Smrečany 45, Liptov – Západné Tatry (Roháče)
tel. +421 44 5586 357, mobil: +421 907 871 649
e-mail: shalom@shalom.sk, www.shalom.sk

Bojovali za Slovo

História prenasledovania kresťanov

9. časť:

Príbehy z prenasledovania kresťanov

Počas posledných desaťročí 14. storočia na scénu vstúpilo ďalšie významné európske kresťanské reformačné hnutie, tentoraz v Anglicku, ktorého hlavným predstaviteľom bol John Wyclif, oxfordský profesor teológie. Wyclif si za svoj cieľ vytýčil postavenie cirkevného života na biblické základy, podriadenie viery a jej praktizovania Božiemu slovu a šírenie biblického svetonázoru či systému hodnôt medzi širokou verejnosťou.

Pápežski vyberači daní

Pápežstvo, ktoré sa dostalo pod vplyv francúzskych kráľov, sa po roku 1309 zároveň presídlilo do Avignonu, ležiaceho pri francúzskych hraniciach. Od talianskych zemepánov, a tým aj od najväčších zdrojov príjmu odlúčené pápežstvo, potrebovalo nové príjmy, ktoré sa snažilo zabezpečiť z vyberania peňažných dávok na rôzne účely. Zaviedli najrozličnejšie formy cirkevných daní a veľmi prísne dbali aj o ich vymáhanie.

Na jar roku 1365 vylúčil pápež Urban V. z katolíckej cirkvi naraz 96 arcibiskupov, kňazov, opátov, aby ich takto prinútil zaplatiť dlžnú sumu. Vyzbierali pápežský desiatok, ako aj tzv. „Halier sv. Petra“, požadovali peniaze za uvedenie najvyššieho kňaza do funkcie a dožadovali sa práva na príjmy jednotlivých biskupstiev, ktoré nebolo možné naplniť.

Rím požadoval od Anglicka vyplácanie značnej peňažnej čiastky aj na základe odôvodnenia, že táto krajina bola feudálnym majetkom pápežstva, čo bolo bezprostredne spojené s platením dane v hodnote tisíc mariek striebra. (Ján Bezemok bol pod silným nátlakom pápeža donútený urobiť v roku 1213 z Anglicka feudálny štát.) Rímske lénne právo nad Anglickom upriamilo pozornosť aj na skutočnosť, ako často sa pápežstvo snažilo zainteresovať do politických vzťahov jednotlivých krajín s cieľom upevňovania vlastného vplyvu. Toto sa však neraz stretlo s odporom, ako napríklad aj v Maďarsku. (Pozri rámcové spisy o budatínskych občanoch.) V roku 1376 dal Eduard III. zvoliť tzv. „dobrý parlament“, ktorého hlavným cieľom bolo oslobodiť Anglicko spod rímskeho vplyvu. Následne si od Wyclifa vyžiadal vyjadrenie o tom, či je anglická koruna oprávnená odporovať pápežovi v platení takej veľkej sumy peňazí. Wyclifovou odpoveďou bolo rázne áno. Aj v ďalších európskych krajinách sa vynorila táto otázka. Napríklad, v Maďarsku bola tiež zadržaná určitá čiastka peňazí, ktorú si pápež vyžadoval.

Proti miestodržiteľom

Wyclif ako teológ, so snahou priniesť obnovu viery, si neúprosne znepriatelil biskupov, mníchov, predovšetkým benediktínov, augustinánsky a dominikánsky rád, ako aj pápežský dvor svojím spisom, v ktorom posudzoval katolícku cirkev a Rím. Jeden z jeho úhlavných nepriateľov, londýnsky biskup William Courtenay, ho už v roku 1377 dal predvolať pred canterburskú radu arcibiskupov, ale vzbúrenie

londýnskeho ľudu potlačilo tento jeho zámer. V tom istom roku pápež Gregor XI. odsúdil Wyclifovu 18. tézu. Dožadoval sa Wyclifovho zatknutia a dopravenia na pápežský dvor, aby ho mohol prešetriť. On si však získal ochranu následníka trónu, „Čierneho princa“, Jána z Gentu, ako aj ochranu Oxfordskej univerzity, čím bolo jeho zatknutie znemožnené a nedošlo ani k prešetrovaniu, keďže pápež v nasledujúcom roku zomrel.

Wyclif sa usiloval vytvoriť svoje učenie o cirkvi na základe Biblie. Zdôrazňoval, že je obrovský rozdiel medzi pravou cirkvou a viditeľnou katolíckou cirkvou, zároveň sa snažil poukázať na to, že skutočným ukazovateľom príslušnosti k cirkvi nie je formálne členstvo v cirkvi, ale skutky plynúce z biblickej viery a životný štýl podriadený biblickým princípom.

Odmietal katolícku cirkevnú hierarchiu s presvedčením, že je v nej veľké množstvo takých hodnôt, ktoré sa nedajú nájsť ani v Biblii, a ktoré neexistovali ani v ranej cirkvi. Vyzdvihoval tiež

titul nikde nevystupuje a na druhej strane aj preto, lebo tento úrad považoval za čisto historické zriadenie. Vyzdvihoval skutočnosť, že pápež získal svoje vyvýšené postavenie až za čias Konštantína Veľkého, a tiež, že dovtedy sa vplyv rímskeho biskupstva nerozšíril ani len na jediné ďalšie biskupstvo. Tvrdil, že cirkev má jedinou hlavu, Ježiša Krista. Tým, že si pápež prial získať Jeho miesto ako „námestník Krista“, začal vystupovať ako Proti-Kristus, teda ako Antikrist. Wyclif vymenoval desať argumentov, na základe ktorých sa môžu pápeži považovať za antikristovské osobnosti. Medzi ne patrilo napríklad aj to, že znehodnotili učenie o Kristovi, ako aj to, že prijali cirkevné zákony a dogmy, ktoré sú v rozpore s Božím slovom. Wyclif popieral katolícke učenie o tom, že každý pápež je duchovným následníkom a dedičom apoštola Petra, ktoré v skutočnosti slúžilo len na posilnenie mocenských nárokov pápežstva. Zároveň zdôrazňoval, že Ježiš Kristus – a nie v prvom rade apoštol Peter, ako sa

Wyclif hlásal zásadu univerzálneho kňazstva a tvrdil, že každý laik môže vykonávať duchovnú službu.

skutočnosť, že katolícke vysväcovanie kňazov a samotná pozícia v cirkvi nikoho neuschopňuje k vykonávaniu cirkevnej služby. Hlásal zásadu univerzálneho kňazstva a tvrdil, že každý laik môže vykonávať akúkoľvek duchovnú službu, pokiaľ spĺňa duchovné a morálne podmienky.

Ako najvyššie poslanie kňazov chápal hlásanie odkazu Božieho slova, a teda kázanie Slova. Toto považoval za najjednoduchšieho ukazovateľa skutočného kňazstva. Za neprijateľné považoval to, že oficiálne kňazstvo sa takmer vôbec nezaoberalo hlásaním evanjelia, pričom ľudia boli nútení počúvať len ich samotných. Úroveň kázní hodnotil ako veľmi nízku, keďže väčšina kňazov na zostavovanie kázní používala zvyčajne len niekoľko kníh so vzorovými kázňami. Ich najvyšším cieľom bolo upútať pozornosť poslucháčov a nie budovanie viery, veď sa len pozrime na niektoré z názvov z jednej z týchto vzorových kníh: „Opica a oriešok“, „Ako na stopu prišiel jeden pes?“. Podľa Wyclifovho názoru však ten, kto nekáže Slovo, sám seba vylučuje z okruhu skutočného kňazstva.

Tento anglický teológ z viacerých dôvodov zavrhol aj pápežské zriadenie. Na jednej strane z dôvodu, že v Biblii takýto

to Rím snažil, opäť z mocenskej pozície, vysvetľovať – je skutočnou skalou cirkvi, na ktorej sa má stavať.

Následné odtrhnutie západnej cirkvi v roku 1378 dodalo Wyclifovi ďalšie argumenty pre odmietanie mocenského postavenia pápeža. Keď sa dvaja súperiaci pápeži Urban VI. a Klement VII. súčasne vyhlásili za jediného pápeža, navzájom sa prekliali, ba dokonca Urban vyhlásil vojnu proti druhému pápežovi, Wyclif si vtedy zapisal: „Ako sa opovažujú symbol Kristovho kríža, ktorý je záväzkom pokoja, milosti a dobroty, vyvesiť na svoju zástavu a povzbudzovať kresťanov k vzájomnému vraždeniu, títo dvaja falošní kňazi?“

„Hračka v rukách laikov“

V roku 1370 sa Wyclif čoraz viac zaoberal do štúdia Biblie. Dôsledkom bolo, že prvoradou a absolútnou autoritou v akejkoľvek teologickej otázke sa pre neho stalo Božie slovo. Toto však znamenalo úplné odtrhnutie od rímsko-katolíckeho chápania, ktoré zabezpečovalo cirkevným tradíciám rovnocenné postavenie s Božím slovom.

Wyclif pritom skúmal cirkevné tradície práve na biblických základoch, no nič, čo by bolo v rozpore so zjavením Božieho slova, nepovažoval za prijateľné. Keďže Bibliu považoval za najvyššie merítko kresťanskej viery, jeho priáním bolo, aby Boží odkaz mohol spoznať čo najširší okruh ľudí, ktorí boli dovtedy odlúčení od poznania Božieho slova. Preto bol pripravený aktívne konať a pustil sa do prekladu Biblie do anglického jazyka.

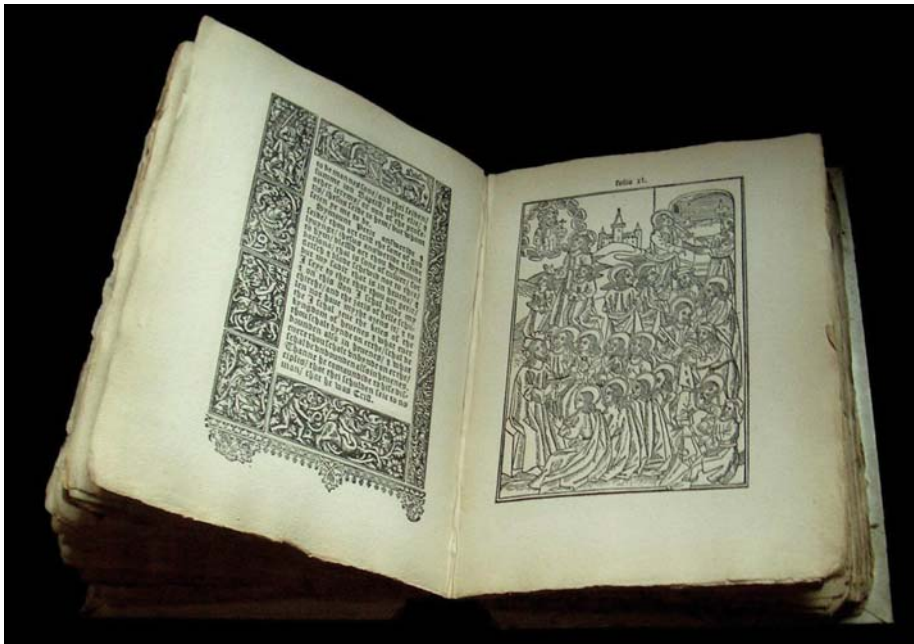
Takto sa v 80. rokoch 14. storočia zrodil prvý úplný preklad Biblie do angličtiny – Wyclifova Biblia. Do tohoto veľkého diela zapojil aj viacerých zo svojich učeníkov. Po Wyclifovej iniciatíve neskôr vznikli v skutočnosti dva preklady. Tieto dva preklady ešte neboli vytvorené z pôvodných hebrejských a gréckych textov, ale na základe latinskej Vulgaty, a tým obsahujú chýbajúce mnohé nepresnosti a vážne prekladateľské chyby, ktoré vznikli v dôsledku Hieronymovho prekladu samotnej Vulgaty.

Prvým prekladom, ktorý bol zhotovený okolo roku 1382, bolo malé vydanie. Podľa svedectva jedného zo zachovaných exemplárov preložil Starý zákon Wyclifov učeník a spolupracovník Nicholas Hereford, pri Novom zákone však už autor nie je uvedený. Tento preklad tak doslovne kopíroval latinský originál, že bol veľmi ťažko čitateľný, a preto sa nestal obľúbeným medzi ľuďmi. V dnešnej dobe je zachovaných približne tridsať exemplárov.

Jeho druhý preklad, ktorý vyšiel zhruba o desať rokov neskôr, bol vydaný v roku 1396. Ten preložil John Purvey, Wyclifov priateľ a sekretár. Text tohoto prekladu je už oveľa zrozumiteľnejší. O tom, že sa rozšíril do širších kruhov nám svedčí aj to, že dodnes sa zachovalo približne 140 exemplárov.

Vodcovia katolíckej cirkvi ostro vystupovali proti anglickej Biblii. Jeden zo súdobých katolíckych pisateľov sformuloval postoj cirkvi nasledovne: „Kristus dal evanjelium kňazom a doktorom cirkvi, aby ho tí dávali ďalej laikom. Wyclif ho svojím prekladom urobil vlastníctvom zástupcov a laikov, verejným, obecným a dokonca ho sprístupnil aj ženám, ktoré vedia čítať. Takto hodil perly evanjelia pred svine. Poklad kňazstva sa stal hračkou laikov.“

To, že Wyclif mnohé z katolíckych učení odmietol, pramenilo z jeho silnej biblickej zaviazanosti. Obrazy, sochy, kult relikvií, modlitby o pomoc k svätým, hody, púte, modlitby za mŕtvych, birmovanie, spovede, zaviazanosť kňazov neoženíť sa (celibát) a učenie o očistci považoval za také veci, ktoré sa stavajú proti Písmu a zavrhol ich.

Za neprijateľnú odsúdil aj vtedajšiu literatúru, pretože podľa jeho názoru sprostredkovávala ľuďom také praktizovanie viery a spôsob života, ktoré sú v rozpore s Bibliou.

Do roku 1379 Wyclif sformuloval svoje vplyvné učenie o omši. V ňom popiera dogmu transsubstanciácie, ktorú v roku 1215 na všeobecnom IV. Lateránskom koncile vyhlásili za povinnú súčasť vierouky katolíckej cirkvi. Na základe Wyclifovho presvedčenia sa však počas omše víno a oblátka nepremieňajú na skutočné telo a krv Ježiša Krista. Podstata oblátky a vína, ich substancia po obrade premeny zostáva tá istá: oblátka a víno. Ježiš Kristus je vo Večeri Pánovej prítomný duchovným spôsobom, pričom oblátka a víno sú len Jeho sprostredkovateľmi.

1381 zanechať Oxford a utiahol sa na odlahlú lutterworthskú faru, ktorú mu ešte v roku 1374 zveril kráľ do starostlivosti. Tu upriamil všetku svoju energiu na písanie a na sklonku jeho života sa ešte na tejto fare zrodili významné diela.

„Koncil zemetrasenia“

V roku 1382 dal William Courtenay, vtedy už ako canterburský arcibiskup, zvolať v Londýne koncil proti Wyclifovi. Tu bolo odsúdených jeho 24 téz. Počas porady zaznamenali otrasy zeme, ktoré Wyclifovi veriaci pochopili tak, že ešte aj príroda sa stráni tých bezbožných uzneseení. Toto stretnutie napokon získalo pomenovanie „Koncil zemetrasenia“.

Hoci Wyclifa mnohí búrlivo napádali pre jeho učenie, nikdy nezažil odsúdenie formou vyčlenenia z cirkvi (exkomunikácia), ako ani formou veľkej cirkevnej klatby (anatéma). Za kacíra ho vyhlásili až viac ako desať rokov po jeho smrti, v roku 1415 na Konkile v Kostnici. Napokon v roku 1428 nenechali ani jeho telesné pozostatky odpočívať v hrobe, dali ich vykopať a spálili ich ohňom, pričom jeho popol vysypali do neďalekej rieky. Aj keď inkvizícia nariadila znehodnotiť všetky jeho diela, podarilo sa zachovať 435 diel, a to buď iba fragmenty alebo celé diela.

Wyclifova Biblia bola prvým úplným prekladom Biblie do angličtiny.

Lolardské hnutie

Wyclif od roku 1381 vysielal putujúcich kazateľov kázať evanjelium. Na základe toho vzniklo lolardské hnutie, ktoré sa rozšírilo po celom Anglicku a napriek nemilosrdnému prenasledovaniu prežilo až do čias reformácie a začlenilo sa do jej hnutí.

Lolardi reprezentovali v podstate Wyclifovo učenie, aj keď niektoré z jeho odkazov neskôr formulovali rozhodnejšie a autoritatívnejšie. Ich hlavným cieľom bolo šírenie biblického svetonázoru, hodnôt a životného štýlu medzi ľuďmi. Ako neodmysliteľnú súčasť vytvárania biblicentrického cirkevného života chápali odtrhnutie sa od cirkevných tradícií, ktoré sú v rozpore s Božím slovom.

Už od roku 1382, súčasne s valiacimi sa útokmi na Wyclifa, sa spustilo aj prenasledovanie lolardov. Cantenburský arcibiskup mal za prvoradý cieľ vytýčené rozohnanie oxfordskej lolardskej skupiny. Vedúca štátna univerzita bola však už vtedy pod úplným vplyvom lolardov. Táto inštitúcia tvorila neskôr najuznávanejšiu súčasť poprednej spoločenskej vrstvy štátu.

Arcibiskup dal zvolať koncil, ktorý odsúdil učenie Wyclifa a jeho nasledovníkov. Bolo im odňaté právo kázať a šíriť ich učenie medzi ľuďmi. Napokon donútili hlavných predstaviteľov oxfordskej lolardskej skupiny ustúpiť vymeriavaním rôznych cirkevných trestov, ktorí v dôsledku toho zapreli svoje učenie. Vedúci tejto skupiny Nicholas Hereford, Wyclifov blízky spolupracovník a výnimočný učeník, však nebol ochotný zachovať sa rovnako. Bol predvolaný pred pápeža Urbana VI., dokonca aj odesťoval do Ríma, no tam ho odsúdili na doživotné väzenie.

Na jeho životnej dráhe bolo napriek tomu niekoľko obrátov. Po troch rokoch ho z väzenia vyslobodilo isté povstanie proti pápežovi, vrátil sa do Anglicka a znovu začal kázať. No čoskoro ho opäť zatkli a odovzdali canterburskému arcibiskupovi. Ten ho odsúdil na prísne uväznenie na hrade, ktoré musel stráviť v jednej z ciel saltwoodskeho hradu. Hereford sa tu napokon zlomil. K vyslobodeniu nielenže zaprel svoje vlastné učenie, ale bol zároveň odhodlaný obrátiť sa proti lolardskému hnutiu a stať sa jeho prenasledovateľom. Za krátky čas sa z neho stal teologický inkvizítor tých, čo boli upodrievaní z kacírstva a nemilosrdne útočil na predstaviteľov lolardského hnutia. Za

odmenu si mohol vybudovať kariérnu pozíciu v katolíckej cirkvi.

Kázalo sa aj o treste upálením

Život popredného lolardského kazateľa Wiliama Swinderbyho Leicestra však poukazoval na to, že aj uprostred nemilosrdného prenasledovania bolo možné zachovať si život a slobodu a až do úplného konca kázať evanjelium. Počas 80. rokov 14. storočia sa práve on zaslúžil o to, že Leicester sa stal jedným z najvýznamnejších lolardských stredísk. Na jar roku 1382 lincolnský biskup, ktorý mal toto mesto v biskupskej správe, zakázal Swinderbimu kázanie Slova a dal ho predvolať pred cirkevnú stolicu tamojších autorít. On však bezstarostne ďalej pokračoval v kázaní evanjelia. Keďže dvere katolíckych kostolov sa pred ním zavreli, kázal Slovo na ve-

V roku 1428 dali Wyclifove telesné pozostatky vykopať, spáliť ich ohňom a popol vysypať do neďalekej rieky.

rejnom priestranstve zástupom ľudí. Užíval si zároveň priazeň zo strany svetských predstaviteľov mesta, ktorí neurobili vôbec nič pre to, aby ho umlčali. Napokon sa predsa len musel dostaviť pred biskupskú radu, kde bol donútený odvolať svoje učenie, čo musel opakovane prehlásiť aj pred širokou verejnosťou.

Po tom, čo sa Swinderby vyslobodil z rúk vrchnosti, odišiel do mesta Coventry, no v dôsledku tamojšieho prenasledovania bol nútený ďalej utiecť smerom k Walesu, na územie Worcesterovskej biskupskej stolice. Do roku 1387 získal aj tu pozornosť miestneho biskupa, ktorý mu tiež zakázal kázať Slovo. Odtiaľto sa mu podarilo ujsť na územie herefordského biskupstva, ale v nastávajúcom roku už dostal herefordský sheriff poverenie zatknúť ho. Hlavnými obvineniami, ktorým čelil, boli neoprávnené kázanie Slova a vysluhovanie Večere Pánovej. Od zatknutia sa však napokon upustilo a herefordský biskup si ho dal predvolať až v roku 1391, aby sa vyjadril k obvineniam vzneseným voči nemu. Swinderby sa objavil pred súdom, ale len preto, aby odovzdal svoje písomné vyjadrenie, načo sa nečakane vytratil. Konečným rozhodnutím biskupa bolo vyhlásenie cirkevnej klatby, anatemy, na jeho osobu. Nikdy sa im nepodarilo zatknúť ho a do konca svojho života pokračoval v kázaní evanjelia.

Vrchnosti prenasledovali lolardov čoraz systematickejšie. Už v roku 1382 možno pozorovať intenzívnejšiu spoluprácu cirkevných a svetských vrchností.

V roku 1382 poveril panovník kráľovských úradníkov, aby na nariadenie najvyššieho kňaza zatkli a uväznili bez povolenia kázucích lolardov. Zatknutých mohli držať vo väzení dovtedy, kým neboli ochotní ospravedlniť sa pred cirkevnou radou. V roku 1388 oslovil kráľ canterburského arcibiskupa a biskupa, aby sprísnil tresty pre kacírov a ich odpadlické spisy. Následne v každom grófstve vymenovali inkvizítorov, ktorí boli touto úlohou poverení. Pod nátlakom uväznenia a zhabania majetku boli všetci donútení odovzdať svoje lolardské spisy.

K posilňovaniu prenasledovania napomohlo aj to, že sa v roku 1414 určitá skupina lolardov pokúsila o ozbrojené povstanie na čele s poprednými predstaviteľ-

mi mesta Oldcastle. (Shakespeare z neho čerpal inšpiráciu pre postavu Falstaffe.) Kráľ veľmi rýchlo potlačil vzburu, vodcov povstania dal popraviť a parlament na zasadnutí schválil taký zákon, ktorým boli všetci kráľovskí úradníci oficiálne zaviazaní zmariť akýkoľvek odpadlický úmysel. Táto povinnosť bola zahrnutá aj do ich oficiálnej prísahy. V roku 1416 predpísal najvyšší canterburský kňaz na odhalenie odpadlíkov návštevné obchádzky, ktoré sa mali v každej cirkevnej oblasti vykonávať raz za dva roky.

Ani prísne systematické prenasledovanie zo strany predstaviteľov cirkevnej i svetskej moci nedokázalo úplne vyhladiť lolardské hnutie a hoci v skrytejšej forme, no naďalej sa po celom Anglicku kázalo evanjelium.

Budatínski občania prekliali pápeža

V roku 1301 po vymretí rodu Arpádovcov sa pápež Bonifác VIII. vymenovaním vlastného človeka snažil posilniť si svoju pozíciu v Maďarsku. Pápežom navrhnutý následník trónu Karol Róbert mal však iba veľmi malú podporu vo vnútri štátu. Väčšina podporovala českého súpera Václava. Na jeho strane stálo aj hlavné mesto Budatín. Karol Róbert sa márne

pokúšal ozbrojenými silami dobyť vytúžené mesto, jeho vojaci sa museli doráňaním stiahnuť spod hradieb mesta. Nato sa dal do akcie pápež. K tomu, aby si vynútil odovzdanie hlavného mesta do správy ním vyvoleného následníka, sa občanom mesta vyhrážal cirkevným trestom. Keďže ani na to neboli ochotní otvoriť brány mesta, Bonifác VIII. dal mesto pod cirkevný zákaz, a teda činnosť cirkvi musela byť pozastavená. Občanov ani toto nevystrašilo. Pod právnym schválením ich starostu Petermanna sa zišli a pod vedením hlavného duchovného kňaza Ľudovíta vylúčili pápeža.

Karol Róbert a pápežský desiatok

Z Maďarska putovali do pápežskej pokladnice už od čias Árpádovcov značné peňažné čiastky z rôznych titulov. Takými boli medzi inými aj „Halier sv. Petra“, čo bola daň vyzbieraná od občanov celej krajiny na materiálne ciele pápežstva, ako aj na peňažné dávky na vyplácanie úradu najvyššieho kňaza a pápežský desiatok. Platenie pápežského desiatku nariadil v roku 1199 pápež Inocent III. so zámerom podporovať križiacke výpravy do Svätej zeme. Vyrubovali ho pre biskupstvá a mníšske rády jednotlivých krajín. Spočiatku vyberali štyridsatinu príjmov, neskôr ho zvýšili na dvadsatinu. Pôvodný zámer pápeža s pápežským desiatkom bolo podporovanie vojny v Svätej zemi, no aj po ukončení vojny jeho vyberanie pokračovalo. V období vlády Anjouovcov sa prvýkrát vyberal pápežský desiatok medzi rokmi 1308 – 1311. Budatínska kronika píše o pápežovi Klementovi V., ktorý nariadenie o vyberaní desiatku vydal: na zámorskú výpravu „vyzbieral veľmi múdro obrovskú sumu peňazí, ale nevideli sme, že by sa niečo skutočne z toľkých pokladov udialo.“

Medzi rokmi 1317 a 1320 pochodili pápežskí vyberači daní opäť celú krajinu a znovu sa vzdialili so značnou sumou peňazí. V roku 1331 sa tiež objavili pápežskí vyberači daní. Karol Róbert sa s podporou najvyššieho kňaza a ostatných biskupov vzpíeral voči vyrubovaniu daní, no po dlhom diplomatickom pojednávaní sa sám pričinil k vyberaniu týchto súm. Panovník sa však pridržal toho, že jedna tretina vyzbieraných peňazí musí zostať v krajine. Vyberači daní vykonávali svoju prácu celých desať rokov. Od toho momentu ani Karol Róbert, ani jeho syn, Ľudovít Veľký, nepovolil odnieť z krajiny jednu tretinu pápežského desiatku.

Preklad: Lýdia Takácsová
Zdroj: Hetek 2011

Skutočný príbeh Svedectvo manželov Zemkovcov

Katka

Narodila som sa v klasickej ateistickej rodine. Téma Boh bola úplne tabuizovaná. Napriek tomu som vždy niekde vo svojom vnútri verila, že niekde niečo viac jedno-ducho musí existovať.

V ranej mladosti som prečítala všetky Dänikenove knihy s presvedčením, že niečo viac sú zrejme mimozemšťania, na gymnáziu som sa v rámci búrenia sa proti každej autorite prikláňala predsa len radšej k zdravému, intelektuálnemu rozumu. Neskôr som chcela konvertovať na židovskú vieru, keďže som objavila rodinné, dobre utajované židovské korene.

Až na vysokej škole, ani neviem ako, jednoducho popri riešení rôznych životných situácií a kríz prišlo do môjho srdca uistenie, že Boh existuje a mojou úlohou je Ho hľadať a nájsť. Ako keby ma niekto volal domov. Nech som sa snažila žiť ako predtým, klasickým študentským, nie príliš svätým životom, to volanie neutíchalo. Tak som si povedala, že Ho teda začnem hľadať. Ujali sa ma mladí horliví katolíci, s ktorými som prvýkrát túto tému rozoberala. Presvedčili ma, že sa mám dať najskôr pokrstiť. Háčik bol v tom, že keď som sa chcela dať pokrstiť, musela som absolvovať akýsi prípravný ročný kurz na miestnej fare. Práve v tejto

dobe zaviedli túto tzv. prípravku, aby zistili ozajstný záujem o krst a poriadne nás zasvätili do katolíckej náuky. Pravdupovediac dekan a kaplán boli ochotní mladí muži, ktorí popri výuke najmä všetkých katolíckych obradov s nami chodili do kina na Harryho Pottera a Pána prsteňov. Napriek tomu som sa stotožnila s ich výukou a nesmierne som sa tešila na môj krst, prvé sväté prijímanie, aj birmovku. Mala som mať všetky tri sviatosti v jeden deň. Verila som, že krstom sa zmyjú všetky moje hriechy, odídem odtiaľ s ľahkosťou a od birmovky som očakávala aspoň letmý dotyk Ducha Svätého, aj keď to mi nikto z nich nesľuboval. O to väčšie však bolo moje sklamanie, keď jediné, čo som pocítila, bol neuveriteľný chlad od nôh.

Do kostola som však chodila s veľkou pravidelnosťou a pomerne často, i keď hriechov som sa zbaviť nedokázala. Snažila som sa, ale nešlo mi to. S mojím terajším manželom sme si po mojej promócii kúpili byt, žili sme v hriechu až do našej svadby, ale nikto to neriešil, aj duchovní to bez problémov akceptovali, keďže s Erikom sme boli zasnúbení.

Po svadbe sa nám narodil náš prvý syn Miško, kostol sme začali vynechávať, ani nie kvôli zaneprázdnenosti ako kvôli tomu, že ma tam to množstvo obradov už nedokázalo zaujať a ľudia, ktorých som tam stretávala, vrátane mňa, žili rovnako hriechnymi životmi, či už chodili do kostola alebo nie.

Po ročnej materskej som nastúpila do práce, kde som mala možnosť budovať si veľmi sľubnú kariéru. Všetko išlo veľmi hladko, syn nám rástol (u opatrovateľky), manželova aj moja kariéra prekvitala...

A vtedy som stretla svoju kolegyňu Majku.

Maja bola a stále je jedna úžasná mladá žena. Začali sme si rozumieť, mali sme množstvo rovnakých tém a názorov. Manželovi som ju popísala slovami: „Zlaté dievča, len keby mi ten Logos neustále neponúkala!“ Každú chvíľu využila na to, aby mi svedčila o Ježišovi. Snažila sa takmer rok, ale márne. Bola som dosť hrdá na svoje vierovyznanie, na moju rodinu, prácu. Prispôsobila som jej aj rodinný život, ktorý však už prakticky ani neexistoval. Napriek tomu, enormný tlak v práci sa nie vždy dal uniesť. Začala som mať dokonca problémy so srdcom a vysoký tlak. S kolegami sme sa často sťažovali, že toto prostredie je neúnosné, až na Majku.

Nielen jej slová, ale jej život mi bol podozrivo zaujímavý. Vždy, keď mi povedala, že sa za niečo modlí, v krátkej dobe sa to aj naplnilo. Protivní kolegovia jej boli odstránení z cesty, plat sa jej zdvíhal. Ona jednoducho žila to, čo vravela. Nič nepredstierala, žiarila. Spomínam si na situáciu, kedy na ňu náš cholerický šéf pred všetkými poriadne nakričal, to ja by

som už bola na dne, no ona len s úsmevom skonštatovala: „To je len môj šéf, to nie je môj Pán!“

Tak to už som pozorovala na vec!

Zrazu mi jej argumenty dávali zmysel a začala som veriť veciam, čo o Pánovi vravela. Aj kultu Márie som bola ochotná sa vzdať, aj všetky rituály mi zrazu pripadali zbytočné. Všetko, čo mi vravela, zrazu malo význam. Už som bola aj rozhodnutá navštíviť zhromaždenie, na ktoré ma pravidelne volala, ale „statočne

výčitkami, obvineniami, zrazu som nevedela zniesť samu seba, bolo mi hrozne vo vlastnej koži. Všetku frustráciu som ventilovala na mojom manželovi. Nevedela som ako ďalej. Vtedy som si spomenula na Maju, na adresu zboru a vybrala som sa tam s myšlienkou, že nemám čo stratiť.

Pamätám sa, že práve prebiehali v zbore v Šali modlitby. Vybehla som po schodoch, všetci sa modlili v jazykoch, ničomu som nerozumela, ale vedela som, že som doma. Najviac bola prekvapená Maja, ktorá ma

Všetci sa modlili v jazykoch, ničomu som nerozumela, ale vedela som, že som doma.

som odolala“. Žila som teda ďalej v mojich zabehnutých spôsoboch, dokonca sa mi podarilo druhýkrát otehotnieť, z čoho sme sa veľmi tešili a o zbore som opäť nechcela ani počuť.

Zdravotne som nebola v poriadku, ale na lekára som si čas nevedela a ani nechcela nájsť, až sa mi stalo, že sme o toto dieťa prišli. Zrútil sa mi svet ako domček z kárát. V práci som dala výpoveď a zostala som doma. Sama, so svojimi depresiami,

– ako som sa neskôr dozvedela – v ten týždeň po ročných modlitbách už odovzdala Pánovi, pretože nevedela pohnúť mojou tvrdosťou. Pastor Tibor ma hneď vyzval, či som ochotná vydať svoj život Ježišovi, s čím som ochotne súhlasila a modlila sa modlitbu spasenia. Pocítila som neskutočnú radosť a prijatie. Pán v tej chvíli vykonal prvý zázrak v mojom živote a to tým, že razom odňal odo mňa všetku frustráciu a depresie, s ktorými som sa trápila už

od detstva a ktoré sa vystupňovali po neúspešnom tehotenstve. Odišla som odtiaľ s neuveriteľnou ľahkosťou. Presne s takou, akú som očakávala pri krste v kostole. Zažila som ju však až niekoľko rokov po tom tu v zbore v Šali. Vďaka Pánovi!

Odvtedy som už nemala žiadne pochybnosti, že som našla toho pravého Boha. Obrátila som sa celým srdcom, môj starý život sa mi sprotivil a nechcela som s ním mať už nič spoločné. Ani s kariérou na úkor rodiny. Vďaka Pánovi, netrvalo dlho a obrátil sa aj môj manžel. Naše manželstvo bolo uzdravené.

Erik

BOH MÁ ZMYSEL PRE HUMOR

V zime, v roku 2005 sme s manželkou prežívali nie dobré obdobie. Hoci sme mali malé dieťa, obaja sme si budovali kariéru. Ja v banke, do ktorej som každý deň dochádzal zo Šale do Bratislavy, manželka v Galante, v nadnárodnej spoločnosti.

Keďže sme obaja zastávali významné manažérske posty, doma sme sa ako rodina stretávali najskôr večer o ôsmej hodine, tesne predtým, ako sme si vyzdvihli dvojročného syna Miška od opatrovateľky. Doma sme prehodili pár slov typu „čo nové v práci“ a obaja unavení sme šli spať. Na budovanie manželstva a venovanie sa synovi nebol čas.

Samozrejme, takýto životný štýl nás nenechal bez následkov. V tom čase manželka otehotnela, čakali sme druhé dieťa. Tesne pred Vianocami sa však stalo niečo, čo do našich plánov nezapadalo – prišli sme o dieťa. A práve pred Vianocami, 19.12.2005, čo na konci tohto svedectva nadobudne osobitý význam. Mysleli sme si totiž, že od tej doby sa už z predvianočnej atmosféry nebudeme viac vedieť tešiť. Bola to situácia, ktorej sme nedokázali čeliť. Pribúdali hádky, obviňovania, pocit bezmocnosti. Človek bez Boha nedokáže čeliť ťažkým životným situáciám a my sme neboli výnimkou.

Život išiel ďalej a napriek tomu, že naše manželstvo sa nedalo v tej dobe nazvať harmonickým, životný štýl sme nezmenili. Situácia sa však zhoršovala, naše manželstvo stagnovalo, hádali sme sa takmer denne. S odstupom času to dokážem hodnotiť ako obdobie krátko pred jeho rozpadom.

Ale niečo sa začalo diať...

Aby som ilustroval náš duchovný stav, obaja sme boli s manželkou katolíci. Aspoň sme si mysleli, že Boha dobre poznáme. Ale nebolo to tak. Bibliu by ste v našej domácnosti hľadali márne a napriek tomu, že sme si s manželkou pred spaním dávali

krížik na čelo, náš duchovný stav bol dosť biedny. Ni do kostola sme nechodili. Od úplných ateistov sme sa odlišovali len tým, že na stenách nám visel kríž, ktorý sme dostali ako svadobný dar od miestneho farára a pár ďalších predmetov náboženského významu. To bolo všetko. Ale vráťme sa tam, kde to začalo mať pre nás skutočne význam.

A to bol deň, kedy sme spoznali Boha. Nemal by som vlastne písať v množnom čísle, pretože to bola práve manželka, ktorá sa bola pozrieť na akési „zhromko miestnej sekty“, ako som to vtedy vnímal. Nebolo mi to celkom jedno, ale nedával som tomu veľký význam. Manželka sa však z každého takého stretnutia vracala celá nadšená. Rozprávala o Bohu, o chválach, o modlitbách, vraj také niečo nikdy nevidela, že sa musím ísť pozrieť. „To určite,“ pomyslel som si. Mám aj iné veci na práci ako navštevovať nejakú sektu. Keď však manželka chodila na tie stretnutia už viac ako mesiac, začalo mi to prekážať. Tvrdila, že sa obrátila, začala nám zvešovať kríže zo steny, likvidovať rôzne relikvie, vylievať vodu z Turzovky, aj hromničné sviečky, dokonca ich začala nazývať modlami! Strašné! Pomyslel som si však, že ju dostanem. Sám som zvesil zo steny krásny sklenený kríž, ktorý dostala od najlepšej kamarátky pri denominačnom krste v kostole. Okrem umeleckej mal aj spomienkovú hodnotu. Podal som jej ho s výzvou, nech ho tiež zapáli, presvedčený, že to neurobí. Urobila to. Bol som v šoku!

Navyše ma stále volala, nech sa prídem pozrieť na zhromko. Nakoniec som sa na-

pastor a hovoril o svojom obrátení. Keď som počúval tie slová, nemohol som uveriť tomu, čo počujem. Ako keby čítal z knihy mojej minulosti. Tiež som sa venoval bojovým umeniam, ten človek mi bol zrazu nejaký blízky. Keď dohovoriť svoj príbeh, ako spoznal Boha, že na Neho zavolať na ulici, smial sa, tešil a skákal na ulici, dobre som sa bavil. Predstavoval som si situáciu, ako niekoho podobného vidím na ulici, ako by som sa asi zachoval – zrejme by som si zatukal na čelo a pokračoval v ceste.

Ale Boh si pre mňa pripravil prekvapenie. Na druhý deň, chystal som sa do práce ako každý iný deň. A predsa bol ten deň akýsi iný. Mal som dobrú náladu, čo sa teda mne ráno nestávalo, najmä nie pred cestou na železničnú stanicu. Stále som si niečo pohmkával, nevedel som obsedieť. Keď som v Bratislave vystúpil z vlaku, celú cestu do banky v Starom meste som si poskakoval a spieval „On je silný Boh Izraelov...“ Nepoznával som sa. Smial som sa, tancoval, kufrík mi v ruke len tak poľetoval. Aj keď som otvoril banku, v kancelárii som pokračoval najrôznejšími tanečnými variáciami. Potom som to pochopil: dotkol sa ma Boh. A prejavilo sa to presne tým istým spôsobom, akým som dovtedy najviac pohľdal. Veď vravím, že Boh má zmysel pre humor. Od tej chvíle som ten pocit chcel zažívať každý deň. A ďakujem Pánovi, že sa to deje vždy, keď prídem do Jeho prítomnosti, a to až dodnes.

A naplnilo sa všetko, o čom píše prorok Joel: „Vynahradím vám roky, ktoré požrala chrobač...“ V nasledujúcich piatich rokoch sa nám narodili ďalší dvaja syno-

Nepoznával som sa. Smial som sa, tancoval, kufrík mi v ruke len tak poľetoval, v kancelárii som pokračoval...

štal a rozhodol som sa, že pôjdem. Môj cieľ bol jasný: dostať manželku zo sekty preč. Aj plán som mal premyslený: pôjdem tam, všetko si vypočujem, prehodnotím, zanalyzujem, veď na čo mám štátnicu z psychológie? Bol som presvedčený, že pod ťarchou mojich argumentov manželka pochopí...

Zhromko ma prekvapilo. Stále som hľadal niečo, na čom by som postavil svoju argumentačnú stratégiu. Pastor však nepovedal nič také. Napriek tomu ma nepresvedčil. Ale keďže som zhromaždenie nepovažoval za veľmi škodlivé a bol som presvedčený, že mnou predsa nikto nedokáže manipulovať, nechal som sa ukecať aj na ďalšiu návštevu. Kázal nitriansky

via, a to presne pred Vianocami. V roku 2006 Timotej (18.12.) a v roku 2009 Daniel (21.12.). Od tej doby pred Vianocami dvojnásobne oslavujeme.

Naše veľké poďakovanie patrí Bohu, že nás predzvedel, vyvolil a pripodobnil svojmu Synovi. Ďakujeme aj Tiborovi a Marienke Starým, v ktorých zbore sa naše obrátenie odohralo, spoznali sme Pána a začali viesť kresťanský život s úplne inými hodnotami ako dovtedy. Ďalej ďakujem Milanovi Dupanovi, jeho svedectvo som si zažil na druhý deň na vlastnej koži a ďakujem aj Adrianovi a Zuzke Šestákovcom, v ktorých zbore nás Boh veľmi pozdvihol a vyučil svojim cestám. Vďaka Bohu, pokračujeme... ■

Ako vychovať zbožné deti

Neváhajte preukazovať lásku svojim deťom

Kenneth Copeland

Nedávno som dostal veľa listov od rodičov, ktorí sa pýtajú, ako vychovať deti podľa Božieho slova. Gloria a ja sme skúmali Slovo pre duchovný základ v tejto oblasti a o niektoré tieto veci sa chcem s vami podeliť.

V prvom rade, Galatánom 3,13-14 hovorí: „*Kristus nás vykúpil spod zlorečenstva zákona tým, že sám sa stal zlorečenstvom za nás. Lebo je napísané: Zlorečený každý, kto visí na dreve, aby v Ježišovi Kristovi prišlo na pohanov požehnanie Abrahámovu.*“ Pre väčšinu veriacich je toto veľmi známe Slovo. Je to základná pravda v našich životoch. Boli sme vykúpení zo všetkého, čo je pod kľatbou zákona. Nemusíme to tolerovať! Bolo veľa vyučovania o našom vykúpení spod hriechu, spod choroby a chudoby, ale o tej časti kľatby, ktorá má niečo do činenia s našimi deťmi, sa veľa nevyučovalo. Na to chcem upriamiť svoju pozornosť.

Kľatba zákona uvedená v Deuteronomiu 28 sa týka detí v dvoch veršoch. Verš 32: „*Tvoji synovia a tvoje dcéry dostanú sa do moci cudzieho národa, oči ti budú hľadiť na to a budeš prahnúť po nich celý deň, ale tvoje ruky nič nezможú.*“ Verš 41 hovorí: „*Synov a dcéry splodíš, ale nebudú tvoji, pretože pôjdu do zajatia.*“

Toto je svedectvo mnohých dnešných rodičov. Bezmocne sa pozerajú, ako sú ich deti zajaté svetom – drogami, alkoholom, perversiou atď.

Ako veriaci môžeme použiť našu autoritu a postaviť sa proti týmto silám. Podľa Galatánom 3,13 Ježiš zlomil moc kľatby,

tak máme právo prikázať satanovi, aby vypadol zo života našich detí.

Ako mnohí rodičia, Gloria a ja sme museli jednat s problémami rebélie u našich detí. Uvedomili sme si, že ju musíme rýchlo zastaviť, kým sa nerozvinie do vážnych rozmerov. Nepreviňte sa tým, že budete ignorovať symptómy rebélie, keď sú vaše deti malé. Neospravedlňujte to jednoducho tým, že je to obdobie, ktorým prechádzajú, mysliac si, že z toho vyrastú. Ak to ignorujete, kým sú malé, nebudete to vedieť riešiť, keď budú staršie a rebélia má tak čas rozvinúť sa do veľkej sily.

Keď sme videli, ako sa to deje, okamžite sme išli do Slova. Gloria strávila veľa času hľadaním Pisma, ktoré by sme mohli použiť proti týmto silám. Potom sme sa spolu zišli a vyznávali tieto verše pred Bohom. Uchopili sme autoritu v duchovnom svete a odmietli sme dávať satanovi akýkoľvek priestor pre jeho pôsobenie. Toto je naša zodpovednosť ako kresťanských rodičov. Dieťa nechápe duchovné sily, ktoré prichádzajú proti nemu, a tak je na rodičoch, aby bojovali duchovný boj a vyhnali satana zo života svojho dieťaťa.

Toto sme praktizovali. Používali sme Slovo a uplatňovali svoju autoritu nad rebéliou, ale to nebolo všetko. Využili sme každú príležitosť, aby sme deťom preukazovali lásku. Kedykoľvek išli okolo nás, nejakým spôsobom sme im vyjadrili svoju lásku. Netrvalo im dlho, aby na ňu začali reagovať. Neváhajte preukazovať lásku svojim deťom. Budú na ňu reagovať.

Nebolo to vždy ľahké. Boli obdobia, kedy sme to chceli vzdať, plakať alebo vybuchnúť, alebo urobiť niečo prirodzené, ale pamätali sme si Jeremiáša 31,16-17:

„*Takto vraví Hospodin: Zdrž svoj hlas od plaču a svoje oči od slz, lebo tvoja náma-ha má odmenu, znie výrok Hospodinov, vrátia sa z nepriateľskej krajiny, tvoje potomstvo má nádej, vrátia sa synovia na svoje územie, vraví Hospodin.*“

Moja mama nado mnou plakala 15 rokov. Potom raz ráno hodila Bibliu na kuchynský stôl a povedala: „Pane, plakala som nad ním naposledy. Odovzdávam ti ho. Ak môžeš s ním niečo urobiť, urob. Vzdávam sa.“ Neuplynul ani mesiac od toho dňa a bol som spasený!

Matky, zoberte Boha za slovo, prijmite Jeremiáša 31,16-17. Prestaňte nariekať pre svoje deti a začnite veriť Slovu. To je jediná vec, ktorou ich získate.

Otcovia, aj k vám hovorím! Je čas, aby sa otcovia zapojili do duchovných aktivít svojej rodiny. Manželia a otcovia, choďte na kolená pred Boha a zaujmite svoje miesto ako hlava svojho domu. Ste prorokom od Boha pre svoju rodinu. Táto vec sa nemá brať na ľahkú váhu, vyžaduje si to zaviazanosť z vašej strany, aby ste si plnili svoje povinnosti. Choďte pred Boha a postarajte sa o svoje deti. Ak je treba, choďte za svojimi deťmi a požiadať ich o odpustenie, že ste ich zanedbávali. Ja som sa tieto veci musel naučiť tvrdým spôsobom a viem, o čom hovorím.

Druhý list Petra 2,9 hovorí, že Boh vie, ako vyslobodiť. Vie, ako to urobiť, tak mu dajte príležitosť. Nezáleží na tom, kde sú vaše deti – v izbe alebo tisíce míľ ďaleko. Nemusíte byť v ich prítomnosti na to, aby ste uplatnili autoritu nad satanom. ■

Preklad: Mária Kupčiová

Zdroj: Internet

Deti potrebujú hranice

Oľga Betková

Človek sa rodí a žije v určitom prostredí, ktoré ho obklopuje, predstavuje nevyhnutné podmienky na jeho existenciu, ponúka mu zdroje k uspokojeniu potrieb, a tým sa stáva jeho súčasťou. Má predpoklady aktívne sa adaptovať do spoločenského prostredia, kde získava ľudskosť, ktorá nie je vrodená, a ako dieťa sa jej musí učiť a osvojovať si špecificky ľudské kvality a spôsoby reagovania na konkrétne podmienky. Tento proces sa nazýva socializácia a prebieha prakticky od narodenia do ukončenia života.

Pre vývin dieťaťa a utváranie jeho osobnosti má nesmierny význam rodinné prostredie. Rodina je útvar, v ktorom dostáva prvé podnety a impulzy pre svoj vývin. Každý zážitok dieťaťa, čo prežíva a osvojuje si, zanecháva hlboké stopy v jeho osobnosti a v ďalšom vývine.

Osobnosť sa modeluje zámernými aj nezámernými vplyvmi, predovšetkým výchovou. Vychovávať znamená pôsobiť do vnútra človeka, aby v ňom bola vyvolaná žiadúca odozva jeho schopností a vlôh po stránke intelektovej, citovej a sociálnej, ktoré dopomáhajú jedincovi dosiahnuť životný cieľ.

Dieťa či dospelý jedinec si určite nemôže „robiť to, čo chce“. Pre život a prácu by mali byť stanovené jasné pravidlá – mantinely / hranice.

Podme sa spoločne zaoberať touto problematikou a skúsme si veci objasniť.

Čo sú to vlastne hranice? Hranice vymedzujú priestory a doby, poskytujú istotu a bezpečie, sú orientačnými bodmi – zároveň však provokujú, sú značkami, ktoré veľakrát platia len nejaký čas.

Deti potrebujú hranice – isto mi dáte za pravdu, že to platí viac než kedykoľvek predtým.

Rešpektovať hranice detí znamená zaručiť im dôstojný vývoj. V tomto zmysle hranice chránia, ale nechránia pred skutočnosťou. Kto chce deti ušetriť od skúsenosti s tesnými hranicami, spôsobuje to, že robí vyvíjajúce sa deti nespôsobilé života.

Ako potrebujú hranice deti, tak ich potrebujú aj dospelí.

Má či nemá zmysel určovať hranice?

Počas mojej praxe sa stretávam s rôznymi názormi, či už rodičov alebo pedagógov, na túto tému. Nie je jednoduché presadiť jednotný názor na túto problematiku.

Veľakrát sa stretávame s negatívnym používaním pojmu „hranice“ spojeného s trestom, karhaním, napomínaním, zákazom, moralizovaním a aj odmietnutím. Zároveň sa však za ním skrýva veľká miera pedagogickej neistoty v jednaní, absencia kladného sebahodnotenia, malá alebo žiadna dôvera vo vlastné schopnosti – ale súčasne aj túžba po všeobecne platných normách a hodnotách.

Problémy vo výchove ako ich naozaj môžeme pozorovať vlastne všade, a to nielen vo vzťahu k určovaniu hraníc, majú bezpochyby svoj pôvod v relativizácii hodnôt a noriem v každodenných výchovných otázkach, v rozpore medzi vlastným praktizovaným a chceným výchovným štýlom a nejednotných názoroch odborníkov, ako by mala výchova detí vyzeráť. Vo väčšine prípadov sú rodičia „závislí“ od pedagogického, psychologického alebo terapeutického poradcu, ktorý im poskytuje návod „ako správne vychovávať“. Je pravdou, že pedagogický expert alebo poradca môže spolu s rodičmi nájsť vhodné alternatívy k tej správnej ceste.

Múdrosti, ktoré nachádzame v rôznej odbornej literatúre, rodičom výchovu neuľahčujú, ale môžu viesť ich myslenie a jednanie, podnecovať ich k otázkam a aj nabúrať ich už zavedené praktiky vo výchove, ktoré možno nie sú najvyhovujúcejšie. Mnohé ťažkosti pri výchove detí, ktoré môžeme pozorovať všade, spočívajú v nedostatočnom vymedzení hraníc. Je to paradoxné. Na jednej strane sú deti hmotne až extrémne zaopatrené, nič im nechýba a na druhej strane panuje v mnohých vzťahoch rodičov k deťom nepredstaviteľná prázdnota a chlad. Vtedy deti upriamujú na seba pozornosť rôznymi extrémnymi prejavmi správania.

Deti chcú hranice a pravidlá. Chcú mať jasno. Chcú vedieť, na čom sú. Hranice zjednáva ochranu, vytvárajú spoľahlivý systém súradníc, v ktorom sa môžu aspoň na určitú dobu vyznať.

Hranice súčasne deti podnecujú k tomu, aby sa zoznámili s priestormi na druhej strane známych hraníc a dobývali ich.

Rodičia, ktorí sú vo výchove detí ľahostajnejší, často sa namiesto stanovenia jasných pravidiel uchylujú k zákazom a trestom. Tie však majú na deti negatívny vplyv, pretože sa snažia lámať detskú vôľu. Tresty a zákazy nie sú vhodným prostriedkom pre stanovenie hraníc, zákazy vedú deti k tajnostiam a ku klamstvám. I keď na druhej strane, nie je dobré ani tresty úplne vylúčiť. Pozrime sa na to v súvislosti s Bibliou, pretože sa píše v Prísloví 29,15: „Prút a káranie dáva múdrosť, ale rozpustilé dečko robí svojej matke hanbu.“ A v ďalšom 17. verši: „Kázní svojho syna a spôsobí ti odpočinutie a dá rozkoše tvojej duši.“

Určovať hranice a byť dôsledný je založené na vzájomnej úcte. Kto má deti v úcte, môže očakávať úctu aj od nich.

Ako som už spomínala, v praxi som už dlhšiu dobu a stretávam sa s častými otázkami ako napr.: „Dať deťom voľnosť?“ Kto

poškodenia a zranenia, pretože u nich platí jediné – presadiť svoje vlastné potreby, vlastnú vôľu.

Voľná výchova spôsobuje v správaní dieťaťa problémy, a to:

v emocionálnej orientácii

deti len ťažko nadviažu kontakty s druhými ľuďmi,

v sociálnej orientácii

týmto deťom chýbajú osobné vzory, ktoré by im ukazovali hranice, pravidlá a morálne smernice správania,

v túžbe po individualite

štýl absolútnej voľnosti deťom nedovoľuje, aby si vážili a rešpektovali samých seba.

Dôsledky úplnej voľnosti sú, že sa deti cítia nekompetentné, neschopné rozhodovania. Ak chceme, aby deti nadobúdali počas svojho vyvíjania sa aj pocit zodpovednosti či pocit spolupatričnosti,

hlbku a emocionálny základ medziľudských vzťahov, testovať spoľahlivosť noriem a hodnôt, ktorými žijú rodičia a pedagógovia/vychovávateľia. Rešpektovať telesné a psychické hranice mladistvých predpokladá, že mladiství rešpektujú telesnú a duševnú hranicu vychovávajúceho. K tomu je potrebné artikulovať vlastné hranice a so všetkou rozhodnosťou trvať na ich rešpektovaní.

Každý rodič chce pre svoje dieťa len to najlepšie!

S týmto výrokom bude so mnou každý súhlasiť, veď ktorý rodič by nedal svojmu dieťaťu všetko. Aby sa deťom dostalo istoty, orientácie a opory, potrebujú hranice. Len hranice určujú priestor, presnejšie – voľný priestor, kde sa môžu vytvárať priaznivé podmienky a sociálne vzťahy. Deti potrebujú priestor, ktorý môžu naplniť – životom, fantáziou, produktivitou.

Tresty a zákazy nie sú vhodným prostriedkom pre stanovenie hraníc, vedú deti k tajnostiam a ku klamstvám.

môžeme to my ako rodičia ovplyvniť prostredníctvom aktívnej spolupráce. Kto deti ustavične materiálne rozmaznáva a nedáva im prežívať ten už spomínaný pocit zodpovednosti, okráda ich o vlastnú samostatnú skúsenosť. Napr. to, že si uprace svoju izbu, umyje riad po obede, podáva samostatne určené výkony v škole a pod. Zaslúžia si povzbudenie, pozitívne ohodnotenie a pretože výnimka potvrdzuje pravidlo, ako prekvapenie niekedy materiálnu odmenu. Ak vyrastá dieťa v emocionálne vyrovnanom prostredí,

Priestor môže dieťaťu pomôcť nájsť stanovisko, rozvíjať vlastné ja. Deti potrebujú povzbudenie a podporu, budujúcu dôveru, citovú oporu. K tomu potrebujú spoľahlivý a dôverný emocionálny základ. Deti chcú vedieť, na čom sú. Prehľadné a jednoduché pravidlá, opakujúci sa rytmus a rutina deťom pomáhajú sa vyznať a získať stanovisko. Kto deťom poskytuje priestor, dáva im tiež k dispozícii čas. Deti potrebujú aj časové hranice – čas, ktorý je vyplnený zmysluplnými aktivitami a účelným jednaním zamiereným na cieľ. Deti však potrebujú voľný čas pre seba – na hry, na odpočívanie, na rôzne činnosti a záujmy. Samozrejme, dospelí a aj deti potrebujú čas jeden pre druhého, čas na rozhovory o vzájomných očakávaniach, aby sa dohodli, ktoré nepostrádateľné normy a hodnoty chcú rodičia sprostredkovať a žiť. Deti potrebujú hranice tým skôr, čím viac sú vychovávané k samostatnosti a autonómii.

V závere vám všetkým, ktorí ste rodičmi alebo pracujete s deťmi, chcem popriať veľa trpezlivosti, múdrosti a lásky a aby ste práve vy boli tými osobnými vzormi či už pre svoje, alebo iné deti.

V ďalších článkoch sa budeme touto problematikou zaoberať konkrétnejšie. ■

Hranice deti podnecujú k tomu, aby sa zoznámili s priestormi na druhej strane známych hraníc a dobývali ich.

sa stretáva s rodinami v poradni alebo pri vzdelávacích seminároch, chodí na hospitácie do materských či základných škôl, je často konfrontovaný s problémami a ťažkosťami vyplývajúcimi zo štýlu absolútnej voľnosti. Deti sa stávajú postrachom spoločnosti či už v rodine, v materskej alebo základnej škole. Správajú sa neznesiteľne, konajú asociálne a bez ohľadu na straty,

dokáže znášať materiálnu frustráciu. Deti si skúšajú frustračnú toleranciu, a tak sú vlastne povzbudzované, aby hľadali nové cesty a možnosti, ako si splniť svoje materiálne priania.

Hranice deťom ukazujú, ako ďaleko môžu zájsť. Hrať sa s hranicami znamená hrať sa s vlastnými schopnosťami, ísť na vlastnú výkonnostnú hranicu, skúmať

Božia доброта – základ viery

Biblia silno zdôrazňuje jednoduchú pravdu, že Boh je dobrý

Gloria Copeland

„Keby som nebol veril, že budem zriet dobré Hospodinovo v krajine živých, už by som bol dávno zahynul.“ (Žalm 27,13) Pred niekoľkými rokmi Duch Pánov prehovoril k môjmu srdcu a povedal:

„Káž o добрote Božej a neboj sa výčitiek ľudí.“

Ako som začala pátrať, čo Biblia hovorí o Božej добрote, zistila som, že je to téma, ktorá sa tiahne od Genezis po Zjavenie. Prečo si myslíš, že Biblia tak silno zdôrazňuje túto jednoduchú pravdu, že Boh je dobrý?

Lebo je to základ našej viery v Neho.

Čím viac poznáme Božiu dobrotu, tým viac Mu dôverujeme. Čím viac Mu dôverujeme, tým ľahšie je pre nás vložiť svoje životy do Jeho rúk. Iba keď vložíme svoje životy do Jeho rúk, iba vtedy Mu môžeme otvoriť cestu, aby nás zachránil, požehnal a pracoval cez nás, aby sa Jeho nádherná vôľa diala na zemi, tak ako sa deje v nebi.

Keď som začala na uzdravujúcich zhromaždeniach kázať o Božej добрote, videla som viac zázakov a uzdravení než predtým. Keď ľudia porozumeli Božej добрote, zistili, že je ľahké Mu dôverovať. Táto dôvera im umožnila otvoriť srdcia pre Jeho uzdravujúcu moc. Keď uvideli zo Slova, že „**zaľúbilo sa Otcovi dať im kráľovstvo**“ (Lk 12,32) a že „**Hospodin neodoprie blaha tým, čo chodia bez úhony**“ (Žalm 84,12), uvedomili si, že Boh je za nich, a nie proti nim. Pravda im zasvietila v srdci, že On im nič netají. On neberie uzdravenie od nich preč. Práve naopak, pretože miluje robiť dobré, snaží sa im pomôcť. Keď to uvideli, mohli sa uvoľniť a vierou prijať, čo od Neho potrebovali.

Modlím sa, aby sa to isté stalo aj vám.

Pokiaľ neuvidíš ten fakt, že Boh je dobrý a môžeš Mu dôverovať ohľadom svojho života, tvoja viera nebude nikdy veľká, pretože vždy so strachom ustúpiš. Vždy si budeš myslieť: „**Čo ak ku mne nepríde? Čo ak ma nepočuje? Čo ak ma požiada urobiť niečo, čo mi nejako ublíži?**“

Avšak keď tvoje srdce uchopí Božiu dobrotu, budeš dôverovať, že On ťa nikdy nezraní, neopustí ani nesklame. Pokiaľ Ho budeš nasledovať, On tu vždy bude – bude ťa milovať, pomáhať ti a žehnať ťa.

Boh nie je zmätený

Tradičné náboženstvo núti ľudí myslieť si, že sa nemôžu spoľahnúť na dobrotu Božiu. Náboženstvo učilo, že jedného dňa by ťa Boh mohol urobiť chorým. Ďalší deň by ťa mohol urobiť chudobným.

Ale to protirečí písanému Slovu Božiemu. Boh nemá zmätok ohľadom dobra a zla. On pozná definíciu požehnania a klatby a Jeho definícia je taká istá ako naša. (Pretože my máme tú našu od Neho).

V Deuteronomii 28 si môžeš prečítať požehnania a klatby, ako ich On opísal národu Izrael. Sumarizuje požehnanie vo veršoch 11-13: „**Hospodin ti dá nadbytok dobrého, plodu tvojho života, plodu tvojich zvierat a plodín tvojej pôdy v krajine, ktorú Hospodin prisahou tvojim otcom zaslúbil dať tebe. Hospodin ti otvorí svoju bohatú pokladnicu, nebesá, aby v pravý čas dal dážď na tvoju krajinu**

a aby požehnal každé dielo tvojich rúk. Budeš požívať mnohým národom, ty však si nebudeš požívať. Hospodin ťa učiní hlavou a nie chvostom, budeš len hore a nebudeš dolu, ak budeš poslúchať príkazy Hospodina, svojho Boha, ktoré ti dnes nariaďujem zachovávať a plniť.“

Očividne Boh prišiel na to, čo je pre nás dobré. Vie, že ak zasadíme plodiny, je dobré mať veľkú žatvu. Vie, že ak máme hospodársky dobytok, je dobré, ak sa množí. Vie, že je dobré pre naše deti, aby boli požehnané a my aby sme boli fyzicky zdraví a úplne v poriadku.

Na druhej strane vie, že je pre nás zlé, ak sme chorí, chudobní, vystrašení a utláčaní. V skutočnosti hebrejské slovo *šalom*, ktoré Pán tak často používa, aby požehnal svoj ľud, znamená mať vo svojom živote

Čím hlbšie chápeš pravdu týchto slov, tým skôr budeš dôverovať Bohu v každodenných okolnostiach života. Tvoja dôvera v Neho ťa urobí smelým, kým iní budú ustráchaní.

Toto sa stalo Dávidovi. Zjavenie zo Žalmu 23 ho naplnilo dôverou v Boha. Stal sa smelým a odvážnym v nebezpečných situáciách. Keď lev napadol ovce jeho stáda, Dávid neutekol. Sám ho chytil za hrivu a zabil ho. Keď sa priblížil medveď, Dávid ho tiež zabil. Neskôr, keď sa každý v Izraeli bál obra Goliáša, jedine Dávid bol dosť odvážny na to, aby s ním bojoval. Čo stálo za touto veľkou odvahou?

Dávid to odhalil v 1Sam 17,37; keď povedal: „**Hospodin, ktorý ma vytrhol z moci medveďa a z moci leva, on ma vytrhne i z rúk tohto Filištínca.**“

Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?

celistvosť – v duchu, duši a v tele. To znamená, že ti nič nechýba, nič nie je pokazené. Boh vie, že takto by veci mali byť. On to i takto chce – nielen pre niekoľko z Jeho ľudí, ale pre každého z nich. Ako hovorí Žalm 145,9: „**... Hospodin je dobrotivý voči všetkým, Jeho milosrdenstvo sa rozprestiera nad všetko Jeho stvorenie.**“

Kľúč Dávidovej odvahy

Keď myslím na niekoho v Biblii, kto ozaj rozumel добрote Božej, vždy mi príde na myseľ Dávid. Boh ho volá mužom podľa Jeho vlastného srdca (1Sam 13,14; Sk 13,22). Ako mladý pastier sa staral o stádo na vrchoch Izraela, Dávid mal spoločenstvo s Bohom a spoznal Jeho prirodzenosť. Vedel, že je milujúci Boh. Vedel, že je dobrý, láskavý a trpezlivý. Dávid vedel, že sa Boh o neho postará, zaopatrí ho a vyslobodí z nebezpečenstva.

Z tohto zjavenia Dávid napísal Žalm 23. Ó, aký vhlad nám to dáva ohľadom Božej dobroty! Možno si to nábožensky citoval celé roky. Možno si si myslel, že sa to vzťahuje na starostlivosť, ktorú nám Boh dá v nebi. Ale tento žalm zjavuje, čo Boh chce pre nás urobiť tu na zemi – v „údolí tieňov smrti“, kde musíme jednať s naším nepriateľom, diablom.

Keď budeš mať tieto veci v mysli, čítaj Žalm 23 a nech hovorí k tvojmu srdcu novým spôsobom o добрote a milujúcej starostlivosti, ktorú ti Boh chce dať.

Dávid nielenže poznal Božiu dobrotu, on ju aj videl fungovať vo svojom živote. Videl víťazstvá, ktoré Božia добрota pre neho získala a len premýšľanie nad nimi ho robilo smelým.

Ty a ja môžeme byť takí istí. Čím viac chápeme dobrotu Božiu a čím viac vidíme tú dobrotu pôsobiť v našich životoch, tým viac víťazstiev si budeme pamätať. Čím viac víťazstiev si pamätáme, tým ťažšie je pre diabla, aby nás nahovoril vpustiť ho do nášho života.

Budeme si pamätať víťazstvo nad levom a medveďom v našom živote a pomyslíme si: „*Boh mi dal to víťazstvo. Ani teraz ma nenechá v úzkych!*“

Pozri, čo Pán učinil!

Za uplynulých 35 rokov som nad týmto veľakrát premýšľala. Keď som sa prvýkrát dozvedela o Božej добрote, môj život bol vo veľkom trápení. Často som uvažovala: „*Čo by so mnou bolo, keby som neverila, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich?*“

Možno by som teraz ani nežila. Určite by som si neužívala požehnania, ktoré si užívam teraz. Počas rokov, tak ako sme ja a Ken naďalej dôverovali Bohu v našom živote, videli sme dôkaz Jeho dobroty, ako stále narastá, až kým nás to totálne nezaplavilo.

Čím viac spoznávam dobrotu Pánovu, tým viac verím, že Boh chce, aby sme Mu

všetci odovzdali svoje životy, tak aby mohli štedro, bez obmedzenia vyliť na nás svoje požehnanie. Chce, aby sme všetci boli takí požehnaní, že kdekoľvek sa pozrieme, uvidíme dobrotu Božiu. Zakaždým, keď auto zatiahneme k nášmu domu, povieme: „Pozri, čo Pán urobil.“ Zakaždým, keď nasadneme do nášho auta a otočíme kľúčom, povieme: „Vďaka Ti, Pane, za toto dobré auto!“

Božou túžbou pre nás je, aby sme sa tak dobre cítili, že keď ráno vstaneme, nebudeme môcť nič urobiť, iba byť vďační za zdravé telo, ktoré dobre funguje a cíti sa tak dobre!

Vždy, keď sa pozrieme na naše deti a vidíme pokoj, ktorý si užívajú, chválime Pána. Božou túžbou je, aby sme zakúšali Jeho dobrotu, ktorýmkoľvek smerom sa otočíme!

Všimni si, povedala som „my“, nie iba ja. Nielen môj muž Kenneth. Boh chce požehnať aj teba – v každej oblasti tvojho života. Chce ťa požehnať duchovne. Chce ťa požehnať fyzicky. Chce ťa požehnať v твоjich financiách, v твоjich vzťahoch a v tvojej kariére. Chce ti dať túžby tvojho srdca.

Viem, že to znie príliš dobre, aby to bola pravda, ale nie je to prekvapujúce. Ak o tom premýšľaš, sám Ježiš sa zdá byť príliš dobrý, aby to bola pravda. Fakt, že Boh Ho poslal, aby zaplatil cenu za všetky naše hriechy, fakt, že zomrel, aby sme my mohli žiť jednoduchou vierou v Neho, to znie príliš dobre na to, aby to mohla byť pravda. Ale aj tak je to pravda. A Rim 8,32 hovorí: „**Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?**“

Kde budeš o rok?

Ak si ešte stále tak nejako skeptický, dovoľ, aby som ti položila otázku. Kde budeš v tomto čase o rok, ak *nezačneš* veriť, že uvidíš dobrodenia Pánove v krajine žijúcich?

Budeš presne tam, kde si teraz. Veci v tvojom živote nebudú lepšie. Vlastne, pravdepodobne budú horšie, lebo diabol ešte stále nebude brzdený vo svojej práci zabíjať, kraďnúť a ničiť.

Ale ak zistíš, čo hovorí Biblia o Božej добрote a odvážiš sa tomu veriť, veci sa nádherným spôsobom začnú meniť. Tvoj život sa začne okamžite zlepšovať. O rok nielenže uvidíš túto dobrotu na stránkach svojej Biblie, uvidíš ju aj okolo seba, v tvojom každodennom živote.

To ja nazývam *životom*.

Preklad: Mária Kupčiová
Zdroj: Internet

Reportáž Spravodliví medzi národmi

Boli dobrom v časoch zla.
Boli svetlom v časoch tmy.
Boli ľuďmi v časoch neľudskosti.
Alexander Ben-Zvi

Rastislav Bravčok

V stredu 1.2.2012 sme sa zúčastnili na slávnostnom odovzdávaní ocenenia *Spravodliví medzi národmi*, ktoré udeľuje Izraelské veľvyslanectvo v spolupráci s múzeom holokaustu Yad-Vašem v Jeruzaleme. Tohto roku bolo ocenených 17 Slovákov, ktorí počas druhej svetovej vojny zachránili židovských spoluobyvateľov. Ocenenie prevzalo niekoľko priamych účastníkov, ale väčšinou deti alebo blízka rodina. Za účasti najvyšších štátnych činiteľov, prezidenta SR, predsedu parlamentu SR, poslancov a významných hostí, veľvyslanec štátu Izrael Alexander Ben-Zvi spolu s konzulom štátu Izrael im odovzdal pamätnú medailu a diplom.

„Boli dobrom v časoch zla. Boli svetlom v časoch tmy. Boli ľuďmi v časoch neľudskosti.“ Touto vetou otvoril svoj príhovor veľvyslanec. „Kým iní sa so strachom, či ľahostajnosťou prizerali, ako z vedľajších domov miznú ich židovskí susedia, oni im stavali bunkre, delili sa s nimi o jedlo a prinášali im každodennú útechu. Kým

väčšina mlčala a odvracala zrak, oni kovali a zachraňovali životy,“ pokračoval veľvyslanec. „Činy spravodlivých medzi národmi sú súčasťou nášho dedičstva. Musíme ho uchovávať. Má obrovský význam nielen pre ľudí, ktorí boli zachránení. Nám všetkým totiž vysiela posolstvo o dobre, ľudskosti a statočnosti. Spravodliví medzi národmi nám dokazujú, že aj v najhorších časoch je záchrana možná,“ dodal na záver.

Mená všetkých ocenených budú navždy vytesané do Múru cti v Záhrade spravodlivých v Yad-Vašhem. Doteraz bolo významné ocenenie štátu Izrael udelené na základe

udalostí nedáva iba satisfakciu a vyjadrenie vďačnosti zachránených voči tým, ktorí ich zachraňovali, ale zvlášť v dnešnom svete je veľkým mementom ocenenia ľudskosti, statočnosti a obetovania sa pre druhých. Aj pre tento dôvod sme považovali za česť zúčastniť sa odovzdávania cien Spravodliví medzi národmi a aj z pocitu zodpovednosti o takýchto významných udalostiach písať a verejne hovoriť.

Jeden z príbehov

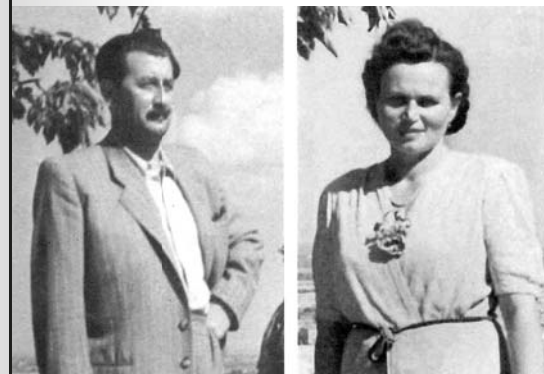
Záchrancovia: Mária a Štefan Lichý

Zachránení: Leopold Laufer, Ignác Kessler s bratom Deziderom Kesslerom, Alžbeta Savinská so synom Arie, Štefánia Berkovitzová

Štefan Lichý pracoval na Colnom úrade vo východoslovenských Michalovciach. Jedného dňa v roku 1942 sa dozvedel, že jeho známeho Leopolda Laufera chytili spolu s ďalšími Židmi a zatvorili ich v pivnici miestnej pošty. Štefanovi sa podarilo Leopolda z pivnice odvieť.

O niekoľko mesiacov Leopolda opäť zadržali a poslali ho do Popradu, kde zoskupovali Židov pred transportom do Osvienčimu. Štefan odcestoval do Popradu a požiadal dozorcov, aby mu Leopold

Na jeseň 1942 sa Leopoldova manželka Anna Chaja Lauferová s malým synom Norbertom Naftalim pokúsili ujsť do Maďarska, kde v tej dobe ešte neprebíhali deportácie. Hranice sa im však nepodarilo prejsť, chytili ich a uväznili v dome v okolí Michaloviec. Odtiaľ ich zachránil opäť Štefan.

Neskôr, v zime 1942 sa Leopoldovi a jeho synovi podarilo prekročiť hranice do Maďarska. Mama Anna sa dostala do Budapešti neskôr. Aby malého syna Norberta Naftaliho zachránili, poslali ho do maďarskej kresťanskej rodiny. Žil v nej až do jari 1944. V tej dobe už Maďarsko okupovali Nemci a začali sa deportácie Židov do koncentračných táborov.

Na jar 1944 sa Anna Lauferová so synom rozhodli opustiť Maďarsko a usadiť sa v Bratislave, kde sa stretla celá rodina. V dome Anninho otca pri bratislavskom Horskem parku bývali Annin otec Judah Kessler a Annini bratia Ignác a Dezider Kesslerovci. Jedného dňa šli Lauferovci na návštevu k starému otcovi. Práve vtedy do domu prišlo gestapo, strýkovia vyskočili z druhého poschodia, dedka aj rodinu Lauferových však chytili a odviezli na gestapo, ktoré sídlilo na Kozej ulici v Bratislave.

Anna bola v tom čase tehotná a podarilo sa jej vzbudiť súcit u nemeckého

dôstojníka. Prehovorila ho, aby ju a jej malého syna pustili. Ukrývali sa potom s falošnými papiermi u istej rodiny v Trnave.

Leopolda Laufera a jeho svokra však poslali do koncentračného tábora Osvienčim. Starého otca na mieste zavraždili, Leopold vydržal až do oslobodenia Osvienčimu v januári 1945.

Medzičasom bol Štefan Lichý dosadený do funkcie v Bratislave, kde sa stretol s bratmi Kesslerovými, ktorým sa podarilo uniknúť z chytáčky gestapa. Záchrana a zachránení boli priateľmi už pred vojnou. Pri ich rozhovore Štefan prejavil ochotu skryť bratov u seba v pivnici domu,

Záchrancovia Mária a Štefan Lichý

ktorá pôvodne slúžila ako sklad dreva na kúrenie.

Týmto odvážnym skutkom sa Štefan a jeho rodina vystavili nebezpečenstvu, že ich niekto udá za ukrývanie Židov. Ešte väčšiu hrozbu predstavoval ich sused, nemecký major známy svojou nenávisťou

Zachránený Leopold Laufer s rodinou
v Izraeli v roku 1949.

voči Židom, a jeho synovia, ktorí patrili k Hitler Jugend. No ani tieto prekážky nezabránili manželom Lichým v tom, aby štyri či päť mesiacov ukrývali v pivnici domu na Zochovej ulici oboch židovských mužov. Raz týždenne ich zobrali do svojho bytu, aby sa umyli a prezliekli do čistých šiat, ktoré im vopred Mária Lichá pripravila a ponúkli im teplé jedlo.

Manželia Lichí neskrývali iba bratov Kesslerových. Vo svojom dome skrývali

aj sesternicu Anny Lauferovej, Alžbetu Savinskú, jej päťročného syna Arieho a ďalšiu ženu menom Štefánia Berkovitzová, ktoré sa vydávali za kresťanky aj napriek tomu, že nemali žiadne doklady, ktoré by to dosvedčili.

Na jeseň 1944 bolo potlačené Slovenské národné povstanie. Keď postupoval nemecký front do Bratislavy, poslal Štefan Lichý svojho 16-ročného syna Štefana, aby utečencov vypravil do Banskej Štiavnice, kde žila jeho mama. Do konca vojny sa ukrývali v jej dome a v solných baniach. Všetci piati tam zostali až do oslobodenia.

Bratia Kesslerovci po vojne emigrovali, Ignác do Izraela, Dezider do Austrálie. So Štefanom udržiavali kontakty, jeho rodine posielali peniaze a balíky.

Štefan Lichý mladší, ktorý doprevádzal utečencov do Banskej Štiavnice, bol prítomný na ceremónii. Jeho sestra Lida stále žije v dome svojho otca, záchrancu, kde sa ukrývali bratia Kesslerovi a ďalší ľudia. Z Izraela prišiel na ceremóniu Norbert Naftali Laufer, ktorého otca Leopolda Štefan Lichý zachránil. Priviedol aj svoju rodinu, deti aj vnúčatá, aby im ukázal miesta, kde sa skrývali.

Fantastický finálový zápas vyhrala Banská Bystrica

Memoriál Jaroslava Kapustu ml. - V. ročník

Dve najväčšie telocvične v meste, dve televízie (regionálna TV Turiec a Milost.tv), 160 obedov, 160 horaliok, 240 litrov minerálok, 80 čokolád, 48 Red Bullov, 35 kresťanských kníh, 2 víťačky, 12 futbalových lôpt, 3 darčkové koše, ročné predplatné mesačníka Forbes pre každého hráča víťazného tímu a polročné predplatné pre porazeného finalistu, 14 XXL pizz, 14 zúčastnených tímov – no väčší z budapeštianskej akadémie Sv. Pavla, moderátorka, desiatky zápasov a viac než dve stovky gólov – najlepší strelec ich vsietil 15, dvaja rozhodcovia a zdravotníčka, štyria pastori – z toho dvaja hrajúci... tak toto je len niekoľko zaujímavých čísel z 5. ročníka Memoriálu Jaroslava Kapustu ml., ktorý sa, ako už býva dobrým zvykom, hrá vždy poslednú sobotu v januári v rodisku nášho brata v Martine.

Ale poďme pekne po poriadku. Organizácia tohto turnaja sa začala už koncom novembra a pripravila niekoľko novínok – prihlasovanie mužstiev cez aktualizovanú webstránku (futbal.milost.sk), občerstvenie pre každého hráča v bufete, pozvánku prijalo mužstvo z Budapešti, pizza pre divákov či hráčov po turnaji, zberovanie do skupín senior pastorm Jaroslavom Křížom pred kamerami Milost.tv, či veľmi atraktívne ceny pre každé jedno zúčastnené mužstvo. Aj tohto roku si 14 tímov privstalo a stretlo sa už o 7.30 v Športovej hale na Podháji v Martine. Po

registrácii a privítaní účastníkov organizátormi sa prihovril a za čas strávený na turnaji aj pomodlil pastor Adrian Šesták. Futbalisti sa následne rozdelili do štyroch skupín a odohrali svoje zápasy v dvoch telocvičniach. Úvodné zápasy naznačili, že favoritmi turnaja budú Maranata Spišská Nová Ves, Banská Bystrica či Žilina. Po štyroch hodinách sa všetci hráči premiestnili na obed a zápasy poobede sa hrali už iba v jednej telocvični na Podháji. Zápasy vo vyradovacej fáze boli nádherné, napäté a ponúkli pekné futbalové kúsky. Tieto gradovali vo finálovom zápase, ktorý bol najkrajším zápasom doterajších piatich ročníkov, keď najmä druhá polovica zápasu ponúkla strhujúce divadlo, keď Banská Bystrica stratila dvojgólový náskok po strhujúcom finiši Žiliny, aby necelých 15 sekúnd pred koncom zápasu strhla víťazstvo na svoju stranu. Naozaj odporúčame čitateľom vyhľadať tento zápas na internete a pozrieť si ho.

Turnaj skončil tesne pred 18.00 a musíme radi skonštatovať, že nikto sa vážne nezranil, hráči sa správali športovo a korektne a podľa nášho názoru každý bol s týmto dňom spokojný. Akciu si nenechala ujsť ani športová redakcia regionálnej televízie Turiec a chlapi z Banskej Bystrice sa postarali o sfilmovanie atmosféry či finálového zápasu – veľmi sa z toho tešíme.

Ako sme zistili, tak viacero tímov sa mesiace pred turnajom pripravovalo,

trénovalo a tešilo. Aj z rozhovorov medzi bratmi bolo tesne pred turnajom cítiť, že táto akcia má veľkú obľubu.

Akciu tohto roku podporilo viacero sponzorov (Kresťanské spoločenstvo Milost', Trebor, Fine, Marotrada, SEPS, Kubik, Tebau, Reality A-Z, Robotec, Schott), za čo ďakujeme najmä nášmu otcovi či senior pastorevi Jardovi. Veď hlavne vďaka nim boli ceny naozaj atraktívne a hodnotné.

Na záver chceme každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na tejto akcii, poďakovať, že pomohol realizovať túto veľmi obľúbenú akciu, ktorou sa budujú a získavajú nové vzťahy, športuje, necháva priebeh pozitívnym (a niekedy aj akceptovateľným negatívnym emóciám), ale i spomína na nášho brata/syna, ktorý je už 5 rokov s Pánom a po ktorom tento turnaj nesie meno.

KRÁTKA ANALÝZA ZÚČASTNENÝCH MUŽSTIEV:

14. miesto – Poprad

Družstvo sa zúčastnilo prvýkrát a veríme, že o rok prídu opäť. V skupine mali víťaza Banskú Bystricu či družstvo Maranaty a neskôr i Bratislavu či Brezno, a teda nemali veľa príležitostí na „rozohranie sa“.

13. miesto – spojené družstvo Košice a Liptovský Mikuláš

Spojené mužstvo Košíc a Liptovského Mikuláša sa pokúsilo spojiť sily a skúsenosti dohromady. Obidve mužstvá sa turnaja zúčastnili aj minulý rok. Bolo vidieť bojovnosť, ale niekedy sily už nestačili.

12. miesto – Čadca

Čadca si oproti minulému roku pohoršila o jedno miesto, ale dá sa povedať, že patrí k stálym účastníkom tohto turnaja. Ťažká úvodná skupina im neumožnila pomyslať na lepšie umiestnenie.

11. miesto – Spišská Nová Ves

Tím Zboru viery zo SNV prišiel na turnaj prvýkrát a zanechal dobrý dojem. Veľmi pekný bol ich zápas s „konkurenčným“ zborom so SNV Maranatom. O rok sa na nich tešíme opäť.

10. miesto – Prievidza

Prievidza zanechala sympatický dojem. S Bratislavou prehrala iba veľmi tesne, keď rozhodujúci gól dostala pol minúty pred koncom a o gól prehrala aj s favoritom Maranatom.

9. miesto – Trenčín

Trenčín si oproti minulému roku výsledkovo pohoršil, ale takisto ponúkol pekný futbal. Jediný zásah zdravotnícky bol práve pri tomto tíme, kde bolo treba ošetriť natiahnutý stehenný sval. Bolo to nepríjemné pre celý tím, lebo prišli o skúseného hráča a tým sa výrazne oslabili.

8. miesto – Bratislava

Vlaňajší víťaz mohol byť azda najviac sklamaný zo svojho vystupovania. Okrem hladkého víťazstva so SNV sa družstvo nevedelo dostať do vlaňajšej pohody a dve výhry a tri prehry sa postarali o to, že Bratislava sa vo vyradovacej fáze nepredstavila. Jej kľúčový zápas s Banskou Bystricou

dopadol spravodlivým postupom neskoršieho víťaza z Banskej Bystrice.

7. miesto – Nitra

Nitra zanechala výrazne lepší dojem v porovnaní s minulým rokom, kedy obsadila predposledné miesto, a pravidelné tréningy tohto tímu sa odrazili vo výsledkoch. Značne vymladený a zohraný káder tohto roku nehral posledné husle.

6. miesto – Budapešť

Nováčik z Budapešti nás svojou účasťou potešil a hoci bol na začiatku pre nás veľkou neznámou, ukázal zaujímavé zápasy no v boji o postup do semifinále neuspel. Veľmi sa tešíme z ich účasti a očakávame ich aj o rok. Mužstvo hralo na pohľad veľmi pekný futbal.

5. miesto – Martin

Vlaňajší bronzový medailista v boji o semifinálovú miestenku prehral veľmi nešťastným gólom, ktorý padol necelých 10 sekúnd pred záverečným klaksónom proti Breznu. Martin hral konsolidovane a v jeho radoch boli nielen dvaja organizátori ale zároveň aj najstarší a stále platný hráč turnaja Jaroslav Kapusta.

4. miesto – Maranata SNV

Jednoznačne najsympatickejšie mužstvo, ktoré vytváralo okolo seba veselú náladu. Pastor Emil Adam môže byť spokojný so slušným, férovým a športovým prístupom k zápasom. Nebyť úbytku síl vo vyradovacom zápase či zápase o tretie miesto, umiestnenie mohlo byť ešte lepšie. Asi už len ťažko si budeme vedieť predstaviť turnaj bez týchto sympatických hráčov z Maranaty.

3. miesto – Brezno

Hráči Brezna boli azda najväčším prekvapením a skokanom oproti minulému roku. Brezno sa pred týmto turnajom

nikdy nedostalo cez štvrtfinálové sito. Pastor Martin Mazúch hrajúci za toto družstvo, veľmi konsolidovaná obrana a najlepší brankár turnaja Jakub Štugner spolu s trénerom Danielom Šobrom – to boli zrejme najväčšie faktory úspechu tohto mužstva.

2. miesto – Žilina

Tradičný favorit na víťazstvo turnaja bol len krôčik od víťazstva, keď fantastický finiš finálového zápasu oproti Banskej Bystrici nezvládol a po dvoch akciách, keď mohol tento dokonalý obrat dokončiť, sa do breaku dostali futbalisti Banskej Bystrice, ktorí svoj brejk majstrovsky zakončili. Žilina mala zrejme najkompaktnejšie mužstvo a vyhláseného najlepšieho hráča turnaja Mariána Kráľika.

1. miesto – Banská Bystrica

Mužstvo, v ktorého radoch aktívne participoval aj pastor Rastislav Bravčok, si víťazstvo kvôli jednoznačnému triumfu v zápase pravdy s Bratislavou, semifinálovému zápasu či prvej polovici finálového zápasu istotne zaslúži. Hluchú trojminútku Žilina síce využila na vyrovnanie, no po pekných zákrokoch brankára Jozefa Janeka sa Bystrica ubránila a v samom závere strhujúceho zápasu dokázala vsietiť nádherný víťazný gól. Banskej Bystrici do veľkej miery pomohol aj najlepší strelec turnaja Lukáš Banyár.

Doteraz 5 ročníkov a 5 rôznych víťazov – aj to svedčí o vyrovnanosti tohto turnaja, a preto už teraz sa tešíme na 6. ročník, ktorý aj v roku 2013 bude prebiehať poslednú januárovú sobotu a pevné veríme, že prinesie rovnako vzrušujúce momenty. **Podarí sa niekomu pohár obhájiť, alebo bude putovať do ďalšieho zboru?**

Jaroslav, Marián a Radovan Kapustovci
Organizátori turnaja

KÁZNE NA CD 1,65 € / ks

E. Flaisz:
Stánok Dávidov 1-2
Von z undergroundovej cirkvi 1-2
Učenie 1-5
O srdci 1-2
Mysel srdca - Nús 1-3
Vízia 1-2
Modlitby, pôst 1-2
Duchovný boj 1-3
Apostázia - Odpadnutie 1-2
Dnes získaj svoju budúcnosť 1-2
Duchovná výzbroj 1-2
Oslobodenie od kľatby 1-2
Duch pozhnaní 1-2
Posledné časy 1-2
Svetonázor 1-2
Dr. P. Gammons:
Sedem rokov k uzdraveniu 1-2
Rut
Noemi a Rut 1-2
Sejba uvoľní pozhnanie 1-2
Dr. P. Gammons v Žiline
Jozua I. Ako zavrieť dvere diablu B.B. 1-2
Jozua II. Dôvody, ktoré vezmú pozhnanie B.B. 1-2
O šarláte Čadca 1-2
20 bodov pre úspech kresťana Bratislava 1-2
Nie je neskoro na zázrak Praha 1-2
K. Illés:
Horkosť oddeľuje od Boha 1-3
Potrebujú Boží oheň, uschopenie 1-3
Vzťahy v rodine, cirkvi 1-2
Požhanie 3
C. Jiménez: Služba druhým
Uzdravenie slepého Bartimea 1-2
Sárin smiech
I. Meszáros:
Vítazný duchovný boj cirkvi 1-2
Posvätenie 1-2
Gedeon 1-2
Hľad' na Božiu slávu 1-2
Znamená posledných čias 1-2 (19.6.2010)
J. Nagy:
Vojdi do zaslúbenej zeme 1-2
Bud' vďačný za malé veci 1-2
Á. Nemes:
Prvorodenstvo
Pánov príchod je blízko 1-2
Pastier a ovce 1-2
S. Németh:
Neboj sa hovoriť o Ježišovi 1-2
Božie kráľovstvo 1-6
Pôsobenie Jezábel 1-3
Logos a réma 1-2
Muž a žena 1-2
Ako dosiahnuť úspech v práci 1-2
Požhanie 1-2
Bud' pripravený 1-3
Duchovný boj 1-5
Čas narodov 1-3
Múdrosť 1-2
Nesej do trnia 1-2
Život 1-2
Moc 1-2
Sila 1-2
Tak koho si mám vyvoliť
za manželského partnera 1-3
Manželstvo 1-2
Manželstvo a výchova detí 1-2
Nesej do trnia 1-2

Nenasleduj ducha tohoto veku 1-2
Vyjdi zo Sodomy 1-2
Čarovanie v letnično-charizmatických zboroch 1-2
Charakteristické znaky ducha Jezábel 1-2
Ako vytlačiť ducha Jezábel 1-2
Kain a Ábel 1-2 **5,-€** (7.2.2010)
Oslobodenie od pustošiteľa 1-2 **5,-€** (3.4.2010)
Čo sa udialo na kríži 1-2 **5,-€** (18.4.2010)
Duch života a svedomie 1-2 **5,-€** (22.5.2010)
Posilnenie miestnych zborov 1-2 **5,-€** (25.8.2010)
Sila Božieho kráľovstva 1-2 **5,-€** (23.5.2010)
Príčiny celosvetového rastu okultizmu 1-2 **5,-€** (22.5.2010)
Nápis na stene **4,-€** (20.6.2010)
Šťastie 1-2 **5,-€** (9.1.2011)
Blahoslavení krotkí 1-2 **5,-€** (12.1.2011)
Mária si vybrala lepší podiel **4,-€** (16.3.2011)
M. Neubauer: Božia uzdravujúca moc
J. Osteen:
Sedem vyznaní, ktoré ti pomôžu zvíťaziť nad obrami
Bojуй dobrý boj svojím vyznaním
Ako sa môže stať zázrak
D. Prince:
Pravé a falošný Kristus 1-2
Pravá a falošná cirkev 1-2
Božia hojnosť 1-4
Odpustenie
T. Ruff:
Čo znamená byť Božím služobníkom 1-6
O modlitbe 1-3
Vízia a sny
Bud' úprimný k Bohu
O človeku 1-3
Otcovstvo 1-2
D. Schambach: Prístup k Bohu s vierou 1-2
B. Szabó:
Dávid a Goliáš 1-2
Nevzdaj boj! 1-2
Zdedili sme studňu živej vody 1-2
Odkaz Veľkej noci 1-2
Vstup do svetla, odíď z tmy 1-2
Jozefovo víťazstvo-drž si nádej 1
Vyjdi zo Samárie 1-2
Sila Božieho Slova 1-2
Neboj sa! 1-2
G. Szekeres:
Vytrvaj v duchovnom boji 1-2
Samaritánka - svätosť 1-2
Vstaň, svieť a zlám jarmo 1
G. Tóth:
Izrael a cirkev 1-2
Evanjelizácia 1-2
M. Virga:
Čas napravenia - úplná obnova
Neopúšťaj dve studne
Deborina bitka
Nenasleduj diabla, hľad' na Boha 1-2
M. Zechin:
Bud' človekom čerstvého oleja 1-2
Dôležitosť mena Ježiš
Pôsobenie krvi Kristovej
Nahovorené knihy z Biblie:
Príslovia 1-2
Žalmy (1-40)
Žalmy (41-79)
Kazateľ, Pieseň Šalamúnova
Evanjelium Jána 1-2
Evanjelium Marka 1-2

Evanjelium Matúša 1-2
List Židom
List Rimanom
Listy: Galaťanom, Efežanom, Filipanom

DVD 1ks za 3,30 €, 2ks za 4,- €

T. Anthony: Skrotenie tigra
R. Bonnke: Uzdravenie Božou mocou 2,30 €
Dr. P. Gammons: Noemi a Rut 1-2
Jozua I. Ako zavrieť dvere diablu 1-2
Jozua II. Dôvody, ktoré vezmú pozhnanie 1-2
D. Hunt: Žena na šelme
I. McCormack: Záblesk večnosti 1,70 €
I. Mezsáros: Znamená posledných čias 1-2
S. Németh: Sila Božieho kráľovstva
Nápis na stene
Dr. Peter Gammons v Ban. Bystrici
Dr. M. Rawlings: Do pekla a späť 2,30 €
G. Szekeres: Svätosť - Samaritánka
Dr. B. Moore: Strachonómia 1-2
M. Virga: Nenasleduj diabla, hľad' na Boha
M. Zechin: Prielom

MP3 3,30 € / ks

Evanjeliá Matúš, Marek, Ján
E. Flaisz: Modlitba
K. E. Hagin: Sedem rokov k vypočutej modlitbe
Etika služobníkov
K. Illés: Požhanie
A. Mézes: Akosastat'Božímhrdinom,Zborovýrast
D. Prince: Démonológia a oslobodenie
Si pod kľatbou - príčiny kľatby
Čarodejníctvo - verejný nepriateľ
Čo je pravda
T. Ruff: Prorocké videnie o cirkvi, Zákon a milosť

KNIHY

Biblia - Roh. preklad (veľký formát) 32,00 €
Biblia - evanj. preklad 12,90 €
Evanjelium Jána 2,00 €
B. Bergerová:
Najväčší biznis môjho života 2,00 €
L. Beverov: Si viac, než kolko vážiš 6,10€
J. Bevere:
Satanova návada 6,40 €
Vítazstvo nad strachom 7,50 €
Srdce v ohni 7,20 €
Pod Božou ochranou 8,40 €
Bázeň před Hospodinem 8,40 €
Bližšie k Bohu 8,50 €
R. Bonnke:
Jistota spasení 1,20 €
Na prvém místě přimlůva 1,40 €
Hospodin, který tě uzdravuje 1,40 €
Moc Ježíšovy krve 1,40 €
Nadšení pro evangelium (životopis) 5,00 €
Evangelizace ohněm 8,00 €
Duch Svätý - zjevení a průlom 8,00 €
Čas sa kráti 8,50 €
E. L. Cole: Maximálna mužnosť 6,20 €
K. Copeland:
Moc spravodlnosti 4,00 €
Poznej svého nepřitele 4,00 €
B. J. Daugherty:
Veden Duchem 5,00 €
C. Freidzon:
Duchu svätý, hladovím po tobě 5,30 €
P. Gammons:
Moc mena Ježiš 2,40 €

Zrazu, Dotyk z neba 2,50 €
K. E. Hagin:
Ako byť vedený Duchom Božím 5,00 €
Následování Božího plánu pro tvůj život 8,00 €
Vitaj v Božej rodine 6,00 €
Biblický kurz uzdravenia 10,00 €
Uzdravujúci pomazání 9,00 €
Duch Svätý a Jeho dary 9,10 €
H. Hillová: Modlenie sa Božieho slova 3,10 €
B. Hinn:
Vitaj, Duchu Svätý 9,20 €
Pomazanie 5,60 €
M. Chavda: Bdenie s Pánom 6,00 €
D. Y. Cho:
Štvrtá dimenzia 5,80 €
Štvrtá dimenzia II. časť 5,80 €
Modlitba, kľúč k prebudeniu 5,50 €
Daniel 5,50 €
C. Jiménez: Companero Julian 6,00 €
J. Langhammer:
Čo sa stane s týmto svetom 3,30 €
W. Margies:
Križ pozhnaných 3,50 €
Problémy (ne)jsou pozhnaním 1,60 €
Zázrakům rozumět, zázraky prožívat 5,00 €
Únik z vězení nemoci,
zvyku a zákonictví 9,00 €
J. Meyer: Revolúcia lásky 9,90 €
B. Moore: Strachonómia 7,00 €
S. Németh:
Desatoro, 8,50 €
Znovuzrodenie 8,00 €
S. Omartian:
Moc manželkiných modlitieb 8,50 €
Moc manželových modlitieb 8,50 €
T. L. Osborn: Uzdravenie 10,90 €
John Osteen:
Zázrak v tvojich ústach 1,70 €
Božský prúd 1,70 €
Joel Osteen:
Ten nejlepší život 9,90 €
D. Prince:
Otcovia, píšem vám ... 3,00 €
Lucifer odhalený 5,50 €
Manželia a otcovia 5,80 €
Boží liek na odmietnutie 2,40 €
Jazyk - kormidlo tvojho života 3,30 €
Moc proklamácie 3,40 €
Modlitby za vládu 1,20 €
Svätý Duch v tebe 2,40 €
Uzdravujúca moc Božieho slova 1,50 €
Zmierenie 6,70 €
Oni budú vyhánat' démonov 9,80 €
Požhanie alebo kľatba 9,30 €
Životný cieľ naplnenie Božej vôle 2,00 €
Výnimočná Božia láska 2,40 €
Horké hlbiny života 2,40 €
Manželská zmluva 4,20 €
Boží plán pre tvoje peniaze 4,00 €
Duchovný boj 4,50 €
Pôst 4,00 €
Formovanie histórie
prostredníctvom modlitby a pôstu 5,80 €
Zasľúbená zem 6,60 €
Spravodlivý bude žiť vierou 5,50 €
Základy kresťanského života 10,00€
T. Sangsterová: Roztržený závoj 6,50 €
L. Sumrall: Viera zmení tvoj svet 5,80 €
C. G. Severin:
Rusko si získalo naše srdcia 6,60 €
J. F. Walvoord:
Armagedon, ropa a teror 9,90 €

POČÚVAJ

Satelitné a internetové vysielanie pre vás:

- spravodajstvo
- svedectvá zo života
- duchovné úvahy
- kresťanská hudba

www.radio7.sk | Banská Bystrica 107,7 MHz | satelit Astra 3A

Ak sa vám naše vysielanie páči, podporte nás. Tatra banka č.ú. **2629010483/1100** vs 50. Ďakujeme!

BANSKÁ BYSTRICA	
Lazovná 72	
Štvrtok	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
BANSKÁ ŠTIAVNICA	
Dolná 18 (bud. Šindlerky, 2. p.)	
Streda	18:00 hod.
BRATISLAVA	
Záhradnícka 95, 2. p.	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	17:00 hod.
BREZNO	
ČSA 2	
Utorok	17:30 hod.
Nedeľa	9:00 hod.
ČADCA	
Autoškola Sinex, Kukučínova 960	
Piatok	18:00 hod.
DETVA	
ZŠ J. J. Thurzu	
Utorok	18:30 hod.
GALANTA	
OD UNIVERZÁL Hlavná ulica 918/2 (1. posch.)	
Streda	17:30 hod.
Sobota	16:00 hod.
HOLÍČ	
Kátovská 3000 (Jedáleň u Krížanka)	
Nedeľa	10:00 hod.
HUMENNÉ	
Chemlonská 1 (2. posch.)	
Utorok	18:00 hod.

KOŠICE	
Trieda KVP 4	
Nedeľa	17:00 hod.
LEVICE	
Junior Centrum, 4. poschodie	
Utorok	18:00 hod.
LEVICE	
Hostel Astrum ul. P.O. Hviezdoslava 2A	
Štvrtok	18:00 hod.
LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ	
Hypernova (1. posch.)	
Nedeľa	9:00 hod.
LIPTOVSKÝ HRÁDOK	
Dom kultúry	
Nedeľa (každá druhá)	9:00 hod.
LUČENEC	
ul. Majakovského 15 (neďaleko Reduty)	
Streda	18:00 hod.
MARTIN	
Jesenského 28 (nad potravinami SAMA) martin.milost.sk	
Štvrtok	18:00 hod.
Nedeľa	9:30 hod.
NITRA	
Janka Kráľa 29 (pri PKO) nitra.milost.sk	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
NITRA (Kresťanský zbor Archa)	
Akademická 4 (budova Agroinštitútu)	
Nedeľa	10:00 hod.

PRIEVIDZA	
Velkonecalská 93 prievidza.milost.sk	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
POPRAD	
DOM VIERY, Karpatská 17 (oproti BILLE) www.domviery.sk	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	9:00 hod.
REVÚCA	
Železničná 33	
Piatok	17:00 hod.
RUŽOMBEROK	
Bjorsonov dom, Námestie slobody 10	
Utorok	17:30 hod.
SEREĎ	
Železničarska 4345/23A	
Piatok	19:00 hod.
SPIŠSKÁ BELÁ Romani Archa	
budova Pošty	
Nedeľa	10:00 hod.
SPIŠSKÁ NOVÁ VES	
Krčméryho 1 (býv. materská škôlka)	
Nedeľa	16:00 hod.
ŠACA	
Vlčanská 6 (pri zastávke Olympia)	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	9:30 hod.

TRENČÍN	
Dom armády ul.Hviezdoslava 16	
Piatok	18:30 hod.
TRNAVA	
Hotel Inka	
Utorok	18:00 hod.
ZVOLEN	
Lazovná 72, Banská Bystrica	
Štvrtok	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
ŽILINA	
P. O. Hviezdoslava (vedľa Ryby) web: zilina.milost.sk	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
BOHOSLUŽBY ČESKO	
BRNO - KUŘIM	
Kulturní dům Rubínec Poznaňská 10, Brno-Zabovřesky	
Utorok	18:00 hod.
HODONÍN	
Štefánikova 46 (areál Cykloservisu) web: www.milost.net	
Nedeľa	9:30 hod.

HRADEC KRÁLOVÉ	
Šimkova office centre, as Šimkova 1224/2b	
Nedeľa (párna)	16:00 hod.
Nedeľa (nepárna)	10:00 hod.
OLOMOUC	
Čajkovského 17	
Štvrtok	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
OSTRAVA - Mariánske Hory	
28. října 165 - bud. Zepter	
Utorok	18:00 hod.
PLZEŇ	
SOU elektrotechnické budova č. 8, velký sál, 1. posch. Vejprnická 56	
Nedeľa	10:00 hod.
PRAHA	
Novotného lávka 5 www.milost.cz	
Čtvrtek	18:00 hod.
Sobota	10:00 hod.
PROSTĚJOV	
Sborová budova (býv. Vítana) Průmyslová 3142/1	
Streda	18:00 hod.
Nedeľa	10:00 hod.
PŘÍBRAM	
Kulturní dom PŘÍBRAM	
Nedeľa	10:00 hod.
ÚSTÍ NAD LABEM	
Dvořákova 3134/2	
Streda	18:30 hod.
Nedeľa	10:00 hod.

Celok sa skladá z častí

Darujte **2%** zo svojich daní
na prácu s deťmi a mládežou v oblasti vzdelávania v rámci voľnočasových aktivít.

KREŠŤANSKÉ
SPOLOČENSTVO
MILOŠŤ

www.dvepercenta.sk
www.rozhodni.sk
www.milost.sk

DETSKÉ TÁBORY

1. - 7. júla

Mládežnícky tábor pre mládež od 15 rokov
Hotel Biela Medvedica, Bystrá

8. - 14. júla

Detský tábor pre deti do 10 rokov a rodiny s malými deťmi
Hotel Biela Medvedica, Bystrá
kontaktná osoba: Martina Jasíková (Banská Bystrica)
e-mail: jasikova.martina@gmail.com, tel.: 0904 004 830

8. - 14. júla

Tínedžerský tábor pre tínedžerov vo veku 10-15 rokov
Hotel Hydro, Krpáčovo
kontaktná osoba: Lenka Dunajská (Banská Bystrica)
e-mail: lenka.dunajska@gmail.com, tel.: 0903 836 493

Ako objednať časopis:

- cena za **1 ks** je **1 €**
- objednávky prijímame na nasledujúcich šesť mesiacov
- **cena poštovného** a balného je **0,34 €**
- predplatné zaplatte poštovou poukážkou na adresu

Príklad výpočtu ceny na polročné predplatné:

1 ks	1 € x 6 mes. = 6 €	+ 6 x 0,34 € poštovné = 2 €	Spolu: 8 €
3 ks	3 x 1 € x 6 mes. = 18 €	+ 6 x 0,34 € poštovné = 2 €	Spolu: 20 €
10 ks	10 x 1 € x 6 mes. = 60 €	+ 6 x 0,34 € poštovné = 2 €	Spolu: 62 €

Podobne postupujte pri výpočte ceny akéhokoľvek množstva objednaných kusov.